

B
404.

50

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 404.

זכרון לבני ישראל

מאמר

ל ב הארִיֶה

ילמד אדם דעת לעמוד הזכרון בכל
החכמות ועסקי בני אדם באופן
הנקר מקומי והוא בדרך הציבור
ציונים מאד לאין התורה נקבית לו
בסימני ובתחבורות יעשה מלחמה
עם השכחה

עם התלוי מנותט עם הרמס אל מחלוקי
במלוקה וסדר ורשמים כלותו ללמוד
אותם על שי מלמדה זו:

והיה כל המוסד והעל כהית ולב מרשקה
כואת טיטל כי מדש הוא:

והיה
להודה ארִיֶה ממודינא
בכר יצחק לו
כדעס בוי ציאה ליר השעב
עיקונו סרוסה:

Con licenz. de' superiori.

Carmello Jughel
1623

חלקים יפנה את שלו כדוב עם מאכשו הסס רוזני וגבירי הנשא ונעלס כמהל שלמה סמכונה זלמן ינוק
ססוע יוש תכונה המפוח כמהל יוסף זלמן זכוקל דק כהיוס בריגיו ולכבודו במקומו
יהי חלקיו עמו :

כרזל וצפורן שמיד חרושה על לוח לבי לעולם לא אשכח כי אם זכור
את אשר עשה לי טובה וברכה בחבה יתרה נודעת יקר תפארת
גדולתכם שלש שנים אשר הייתי בק"ק עדת אבירים אשר בפר"ארה
יצו דורש טוב לרבים ומרביץ תורה בביתכ' נאוה קדשכי הן בעודני
חי הצדיק הארון אביכם ש"ל ובעור שכן מעלת כבודך שם עם חכמים
בניו ואף כי אחרי מותו ונסיעת אדו' להי' לדיג'יו תמיד לא כארוב'
ולא כנבידים כי אם כאחים כלם אהובים כלם כדורים הייתם עמדי
וביניהם ענותך תרביני וחן אמת לו אחיה אלף שנים פעמים זכרון לכלם יהיו הן וחסד
ודחמים אשר מצאתי בעיניו ועיניכם ואהבתו לי כבן' וגדולת פרשת חכמתו וצדקתו עומד'
לעד אצלי במקום הנחת תפילין ושמו ושמכם על שפתי עד היום הזה בכל עת ובכל שעה
ובכל דגע' יושב בסתר עליך יודע כמה כל ימי בצטערתי מתי יבא לידי אות או מופת לתת
על פני כל הארץ ותשורה לחביא מחזק ואומץ כח הזוכר בקרבי מבית המארים ומטהירים
בני זלמן' בעשה ושווי ומעובד לשמן' עד בא חליפתי זו רצוני אשר חברתי מאמר באופן
דרך לחזק חזקתו ע' התחבולה המקומית ואוציא אותו החוצה' ואומר הבש נא השמימה
איך מידך נתכו לך למלאת חשקך בנפש' כי תקריב קרבן מנחת זכרון זאת לאחר אהוב
ונחמד אשר לכלם בשם יקרא כי שמו כולל המשפחה ויקרא שם החבור בשרל בשמם הנח
כי כן בספר יוחק זכרך בטובם מכיע תמיד לנגד עיניך וזכרונוך עצמו יבא לפניהם ונמצא
חייבך זכיר ושמוד בחבור אחד' אז שמח לבי ויגל מאד ואשלהו למ"כ בשמחה ושידים'
הגה זה **לב האריה** בא לפני יקרך כי בו הנגי מקריב לבי ומאזי בשוח וקיים להתקבל
כדחמים' ואתה אדו' צא נא בנימי והסבר לופנים כי מה אוסיף ומה אתן אחרי הקרבת
הלב' וכל הנותר ממנו אשאנו אל כפים אל אל' כשמים להאריך ימי מעלתך עם הצעאיים
והצפיעות ובפרט התלמיד הנעים כמ' דפאל יצו יצליח וישכיל והייתם כלכם בנוגים לטובה
ולברכה אמן: ויבניא' ויגש אליו **יהודה** למ' ביהשע"ב:

גושא דגל אהבתו תמיז

העבד הצעי יהודה אריה ממודיגא

יהודה ארזיה מטורניא בכ"ה הר יצחק ד"ר
אל הקורא דגדולו ילד שלו :

כל עמל האדם לפי הוא אף כי ארבע מדות בהולכי לבית המדרש יש אדם שעמלו במורה ובשמוץ
המעשה לבד לא יראה כל חמיו לבם אשר לא מכבי ישראל המה ויש אשר יהיה לו הרוח ללכ' לטעו
בארץ בעיונו גב' בידי ככרים יספיקו לו לשלול שלל ולבנו בז תפא דמסייע לן ומאלה מי מחזיקת המרובה
ואשר ילמד ויבון עצת תהיה לו לא ישיע מטובו לזולתו ומי מכנים בז ומזויא בזו לכל אשר תשיג ידו
בטרתו וזה מה האהל על כל הכפשות וזאת את אחיו אני בעניי בימותי בספרים כל ימי היותי וכל אשר שאלו
עמי לא אכלתי מהם מלראות במחברי עמו או וולתם לשטן באמונה עמ' להועיל ולא להזיק ולברור אוכל
יתוך ועודכי כוטר את הכרמי' כרמי שלי בטרתני תמיד ולו היתה ממנתי אם הייתי בעימי כמוצא כטיעה וטה
בעקרה ולשתלה בז או זבל כדגלובל קלח של כרוב וכל פרי הלולים אשר טפחתי ורבייתי לא אכלתי באומי
ממנו ובכח ידי אכביל בדוי כי בלעדי אכלו הכערים והאנשים אשר הלכו אחי הם לקחו חלקם כל איתנות
שפמי ישבע גם בעט בזול ועופרת שלחתי בתפוסות יהודי ישראל והיה גם זה כאחד מהם כי מדי עברי
על דברי חכמי האומות בחכמות שונות ראיתי חדשים גם ישמים כתבו והרחיבו ביאור בעור וסיוע לכוון
בראי אולם קראוהו זכרון מקומי או מלאכותי וידעתי גם אני אשר גם חכמים יגידו חכמי ישראל לא כבוד
ענמו מהם אף כי ודאי בטרים יביכו אותי וולתם ידעוהו המה על מתכותנו כקדמונים בעולם ורמזו בו
בד בריהם ואתנו עו עליו אמנם לא על גל אודותי ופיעו עד אשר יוכל ללמוד כל הבא ללמד כאשר עשו
הכותבים המה אחרתי אני בלבי לכה פא אנככה בשמחה כסף דרך וזאתן לאחירי ועני עדתי עקם כי מייחוש
ומי גרין לו ויתר מהמה המנויים ועומדים מהו סיני לזכור תורת אלקיהם ומצותיו והגלות מתיש כח זכרוס
יום ויום ונריכו סעד לתמוכו ולמה יגדע דבר כזה מתוך בני ישראל ואשלח את ידי והאלקים הנלוו דרכי כי
אספתי בעמט אמרים כל דבר עקרי והכרחי להודיע בכך וכל אשר כתבו ראשונים ברוב דברים לא יחדל
תאניתי במאמריה וסוף עליהם דרכים והמאזות רבות אשר לא שמו אל לבם או לא עלה על ידם מה עדר
לשוננו הקדוש אשר גם כזה כבכל יתר הדברים מוכן בסגולה ככון מאד והכל קבני במאמר א' ב' ג' שער
בל' ו' פק' קטו' בקורבן כמין גם על פוענת חכם חברתי לו המדינות במד' הרמב"ם אל בחלוקה ראויה
לקבלם שגורים בדעתו כל מרד אל דבר האין בדרך מלאכה זו או מכח המלות אחת לאחת כאשר יראה
המעניין וקראתו החבור ל' ר' ה' ו' כי מלכי יצא אריה בבקר ויען קויתי לה ב' כל א' ח' א' וכלב החיה
לשמור כלבבו ודעתו כל אשר ירצה ולכבו עמי כתיבה הירשה אשר לא ראו כמה לדעתו בימותינו בפרוש
ותיה ליהם חדשה בארץ מלאכה זו הגם כי אף על מה שכתבו חכמי האומות חדשתי הרבה דרכי והמאזות
מלבד הקדוש ואף אם גם הם עשו קפויים המעניין וראה כי לא כפאורכו קאורם ואהבינו פליטים היו בזה
אנשים חכמים וידעו אשר גם הם שמו לבס לדר זה והתחילו בשכבר המיו לבנות כפויי פתח בולה זו אשר
עמיהם ממלכתו בטרים הונאמו אותו לאורה ואמרו ישר ועתה ישראל מה אכבי שאל מעמד תמורת עמלי
וערתי כי אם כאשר הכותן בענייפה הוא כותן כן תביעו תראו בזולא בהשקפה לרעה ועין שלבע לאב כי
אין דבר כאלהם כבזות מעשי וולתו ואין ככד עליו כעשות זהה והן לא יעשה להזיק בלשונך כאשר
רצה להועיל לך בלבבו ובערעל למקריב מן החדש ומתחיל אשר לא יושג ואם בעערתי יעיר האל דעתך
להוסיף דבר טוב ויתר ממנו בא וטעה כי ופרסם חכמתך בקהל קדושים אומם בין כך ובין כך מכל אשר
תמכ אידך תועלת מעמלו זה תן תודה לשמים כי לשמו כתובונע לכות הכלל ואם ד משנתי ולא שבת ודעת
אלקים ודע כי לא להתפאר מקולות מים רבים מי רגלים מי ברכים מי אפסים הלולי הכל רויק וזה הסדר
אשר תעשה עמדי להתפאר אל חלוקה להיות את נעשי בעבודתי עד אשר אוכל ליתן ולחזור וליתן כזה וכזאת
בליוודים שונים לברכה בקרב הארץ :

שער ראשון

פרק א

בהדר כבוד הוד תועלת הזכרון ונרכו לכל איש ואיש:

אדם

אין בארץ (לדעת) חכם או סוחר או בעל מלאכה אשר לא תאוה נפשו להיו' לנו
זכירה חזקה מאד כי היא במעשים בכל יום תרחיק ממנו הכזק ותקרב לנו
התועלת וכלם צריכים לה איש איש ממלאכתו אשר המה עושים אך בפרט מן הפרט ת"ח
מרבית כלם בעולם לכסוף לה כי אם יהיה מעיין פוסק או דרשן צורכו מרובה ממנה כלחם
אשר הוא אוכל כי מה יועיל שכל יד ונקי וס ברא נכונה וכי יקרא וישנה פרקו מאה פעמים
אם כמאמר התנא יהיה מהר לשמוע ומהר לאבד משפך שמכנים בזו ומוציא בזו והגם
שלמדונו חז"ל הדרו והדרו ואל תצטרך לבל דוד יש ויש אנשים אשר מנע מהם הטבע כ"כ
מהזכירה או טרדות הזמן הציקו והחלישוה להם עד כי אפ"י יקראו וישנו וישלשו ועד ת' למזין
כה הוא תלמידא דר' פרידא לא יוכלו להשאיר בזכרונם מאומה ולהבל ותהו יגעו לריק
ולבהלה ואם מעט אשר היו לפנינו דשומים במתת אלקים מהזכרון כבין חז"ל לומדי' ש'
הלכות וש' בעיני וש' פרוקי שלא מתוך הכת כי ובאומות אמרו עליו על כורש מלך פרס שהיה
מכיר בשם כל א' א' משכדי צבאו למאר' מהאלפי' ויור' או קיסר שהי' מסדר ומקר' לשבעה
סופרים שבע אנדות מבושאים שובי' בפעם א' ולא שכח מימיו דבר שעלה בדיעתו פ"א מן
העלבונו שקבל' מיטרי' דאשי היה מושל על כ"ב אומות של כ"ב לשוגות ולכל א' מהם הבא
לפניו למשפט היה משיב כל שונו וקרב' אדוי כל ספר שהיה קור' פעם א' היה הווד ואמרו על
פה כמתוך הכתב וכמה זולתם כמוהם הרי אלו כשלים במיעושים לגבי שאר בני אדם אשר
דובם תשכח ימינם וכמו שהיה דומי' א' אשר פעם אחת שכח שמו' ואם מעת דכיבו הקדוש
התירו לכתוב תורה שבע' פ' משום עת לעשו' לה' כי רא' השגחה נזכרת כ"ש וכ"ש בדורותינו
אלה אשר תמיד הלכה וגברה במאד מאד עד כי עתה מלכותה בכל משלה והן אמת מותר
האדם מן הבהמה אין כי אם הזכרון המעמיד הדברים בדיעתו ולהסכים עליהם כרצונו כש
בלעדי זה לשוא יעמול בשכל ודבור ובל מעלת הלימוד והידיעה גם כשזרון המעש' היו' הזה
הנה הוא תלוי ביתר שאת ויתר עוז הזכרון זה מזה ואני כמה פעמים דמית' ועלתה על לבי
כי אם מן השמים יאמרו לי שאל' מה אתן לך לא אשאל ולא אנסה לקבל מאת ה' כי אם זכרון
עצום יען בהיות עתה כל החכמות כתובות על ספר' גברא דלא אנסה לקבל מאת ה' כי אם זכרון
ויזכור הכל יגיע למדרגה קרובה לכאורה לשלמה בן דוד מזה נ' ככד היום מלך ישראל אב
ב"ר במדינה אחת כי ישאלוהו משפטי צדק הוראו' איסור והתד או דיני ממונות או מה שהי'
ותכף יביע אומר' יהוה דעת מבלי שיאמר כתר לי זעיר ואחזק בראות השלחן ערוך והפוסקי'
או בעל הויות דאביי ורבא כי יעשה בקיאות' בהלכות יקשה הלכתא אהלכתא ודרך הקשיו'
וה תרוצי' הכלמדי' ממקום למקום או אם בחכמות פדפראות לתורה יהא עיינו ופתע יאמך
זה אומר ככה כך וכך וזה כך וכך ואין צריך לומר אם דורש תמים אותם זכר ולא שכח פסוק
או מאמר או חרוש או מוסר או דבור ופה אשר חשב לדבר ולומר בדדשתו ברבי' כי נכון לבו
בטוח ויבטא בשפתיו בלשון מבהרת כמה יערב לשומעיו ויהללוהו בשערים גם החסידים
ואנשי מעשה ה' לומדים על סבת לעשות כי יזכרו כל מצות ה' אשר דאו בספד לעת המצטרך
לקיים

שער ראשון פרק ב

לקיים ולפעול ויוכלו לשים בדעתם כל חתרי'ג מצות כמו שנאמר עוד בעה'י ומצות דרבנן
בדקדוקין ופרטיחין * וכל דבר שפתיים למותר להדארו' לאוהבי התורה החכמה מה טוב ומח
נעים כח הזכרון כי אין גם א' מהם בלי ספק אשר לא תכסוף ותכלה נפשו א'ליה ויקרה היא
לו מפני'גים כיטיב פריה מכסף בבחר :

פרק ב

מן העוה' ודכיהם זל' יוכיח כי כריך שיהיה כמנא' אופן למייע
הזכרון הטבעי :

התורה

עוונות ואומרת זכור את אשר עשה זכור את היום הזה * זכור את יום השבת *
וזכרתם את כל מצות ה' והותם הנביאים אמ' זכרו תורת משה עבדי דבראה
דכוזכרה תליא מלתא דקייס חתורה * ויוסר גוים הלא יוכיח ישראל תמיד על השכח' השמר
לך פן תשכח * ושכחת את האלקיך * ותשכח אל מחוללך * כי שכחת אלקי ישעך * ואתי
שכחה על כן שכחוני * מהרו שכחו מעשיו * וכבר שאלו ראשונים איך תצוה התורה על דבר
שאינו מסור ליכולת האדם כי טוב הזכרון או הפכו יסובב מיושב המוח או לחותו ומה יעשה
אותו הבן אשר כחה נולד ולא יחטא ולמה ענוש יענש * ודז'ל' כמ' יומא פ' א'ל' הממונה א'ך
אלעזר כל המשכח דבר א' מתלמודו גורם גלות לבניו שבא' ותשכח תורת אלקיך אשכח בגיך
גם אני א'ר אבהו מורידין אותו מגדולתו שב' נדמו עמי מבלי הדעת * ובמ' מכחות אר'ל' כל
המשכח דבר א' מתלמודו עובר בלאו שב' רק השמר לך פן תשכח וגו' * דיבא אמ' עיב' בשני
לאוין רב נחמך בי אמר בני לאוין וכו' הרי ששוכח ותלמודו חייב ולמה זה אם אין אדם שליט
לכלוא הדבר בזכרונו וא'ת' כבר אמרו יכול אפי' תקפה עליו משנתו ת'ל' עדי שישב ויסידם
מלכו הגידה לי שאהבה נפשי איכה יוכל האדם לשכוח דבר מרצונו או לזכרו עד שיהא דאוי
לעונש עליו לא ודאי על כדך ד'ומ' ש' יעדע מחשבו' כי יש ויש ביכלתו להשלי' בהשתדלותו
באיזה אופן חסרון שבעו או לעזור עמו בכחות הפנימיות כמו בחזוניות או כי יחטא
נאשם כי יקלקל ההכנה והכח אשר נתן לו בהם בוראו * וכן הדבר בזכרון כי ברוע הנהגת
האדם אפשר שישחית ויבלע זכרון טוב אשר חבנו הא'ו כי יעזור ויתקן רוע השכח' הנמצאת
לו בטבעו * ולכן ייעודה התורה וגם חז'ל' עונש למתדשל בזה * והבטיחו שכר למזויר להשיב
לעצמו בכך * כאמדם שם במ' מנחות ר' אלעזר * יוחנן דאמרי תרווייהו התורה נתנה למ' יום
ונשמה נוצדה למ' יום כל המשמר את התורה נשמתי' משמדת וכל שאיגו וכו' תני דבי ר'
ישמע'ל' משל לאדם שמסר צפור דרוו לעברו וכו' והשימור הזה לאו בקיום המצות אידי' לא
שלא ישכח תלמודו ויעוף ממנו ויברח כצפור כמשל דבי רבי ישמע'ל' כי כן הדברים העוליים
בזכרונו כעוף פורח וצריך לעשות משמרת למשמדת לבל' נשכח הדברים אשר ידאו עינינו
או יבינ' לבבנו בתורת ה' תמימה בפרט * אשר היא חייבו ואורך ימינו :

פרק ג

דברי האמודי זל' מדברים עוונים אל הזכרון :

לא אעוים מכס בטרם תחל ידי למתוב את שלי ועצתי אשלי' את אשר מצאתי בספד האפורי
ז'ל' בדקדוק ט'ו הערות על דרך העיון בתורה אשר מהם ימשך טוב הזכרון ואלו הן בקצרה :

שער ראשון פרק ג

- ה'א' ללמוד עם חכם חשוב וחכמים חשובים במחקר חריפות ופולפול כי התעוררות הרוח
 השבעי מחזיק כחות הגפשו אשר מכללם הזכור והשומד :
- ה'ב' לעיין בספרי חכמי ישראל רבי הכללות עם הקיצור המקיימים לעולם ישנה אדם
 לתלמידיו דרך קצרה כרשי' זל והדומים לו לא כמרבנים דברים ללא תועלת :
- ה'ג' שיכוין להבין המכוון ממה שקורא כי בזה יכוין וישאר בזכויותו ולא כעוף מצפצף :
- ה'ד' שיעשה סימני' תמיד כבעלי הלימוד והמסרה והסופרים :
- ה'ה' שיעיין תמיד בספר א' ד"ל אם ימצא מחבר א' מדפוס או כתיבות שונות לא יעיין פעם
 בזה ופעם בזה כי יבלבל כח דמינו :
- ה'ו' שהספרים יהיו דפוס או כתיבה וכייר נאה ומקום מרדשו פתוח לרוחה ומשמח הלב :
- ה'ז' שיבטא בשפתיו מה שיקרא כא"ל למוציאם בפה :
- ה'ח' שיהיה למודו בשיר והמרה ונגון כי הנועם יביאהו לזכור במשקלו התנועות והמלות
 הנכנסות בו :
- ה'ט' שיעיין התורה והגמרא יהיה בספרים בתובים בכתב אשורי כי קדושת צורת אותן
 אותיות תישיב הזכירה :
- ה'י' שיקרא בספרים ושתהיה כתיבתן נסה ולא דקה :
- ה'יא' שילמד לזולתו מה שיעיין כי בההוצאה מכה אל חפועל יחזקנו בנפשו :
- ה'יב' שלא יהא נמהך בעיניו אלא מיושב בדעתו בשוכה וכחת :
- ה'יג' שיעסוק בתורה לשמה לא לקבול עושר או כבוד כי דרך זה ג' טבעי יען אותן כוונות
 לא ינחוהו לשמור בעצם אשר יקרא ויעיין :
- ה'יד' שיהא לו קביעות זמן תמיד לא יחשה אם כבוקר אם בערב ביום או בלילה לכל מין
 למוד תהיה לו שעה קבועה לא יחליפנה ולא ימיד אותה :
- ה'טו' התפרה לאלקים להעמידו בריא ולהכין לו צרכיו עד טובות הנה האמנם מכוונבו
 ולזכור • הנה בא הוואלתי להודיעך ההזכרות האלה כי טובות הנה האמנם מכוונבו
 פה יהיה אחד ומיוחד לעזור כח הזכ' על כל פני פנים לכל אדם ובכל שעה בהמצא'
 אחת שיש בה קום עשה • והיא הרביעית מההערות ה'ג' שזכר הוא סתומה ולא
 הודיע כחה הנני מפתח פתוחה :

פרק ד

בטלטה מוכי עזר וסיוע האפשריים לזכרון:

אחריו אשר גלתה לנו תורתנו הקדושה גם חכמים יגידו יועיל השתדלות ותחבולת
 האדם להיטיב לזכרונו כאמור לעיל • כאשר נתתי את לבי לדרוש ולתור מה
 יוכל להיות משפט הסעד הזה ומעשהו (בניח הכתיבה כי איננה ראויה להקר' סיוע לזכרון
 אף כי אדרבה מאקת לו כי הגסיון מוכיח כל הכושר על קולמוסו מחליש זכרונו וכשהדבר
 כתוב ניתק מן הזכרון וכל הבלתי יודע לכתוב חזקה זכירה מן הכותב) מצאתי אני היותו
 על שלשה מינים • הא' הוא ע' לחשים והשבעות וקמיעים ופסוקים וכיוצא קראום פתיחת
 הלב או לזכירה אשר אמרו כי רבים חכמי לב מהקדמונים ובפרט מבעלי הקבלה הביאו
 בכתובים אופן וזמן העשותם והכתיבה שעל ידם תסור השכחה והפתיות מלב הפועל אותם
 כל מה שילמדו או שמעו ויבינו ולא ימוש משכל' לעולמי עדי' ועיני ראו כמה דברים שבכתב
 בבחורתי

שער ראשון פרק ד

בכתובותי ביד א' מחכמי המזרח היה מאשר ומקיים שבדק ונסה ועלה לידו ובאמת כי זכר
 צדיק לברכה היה לו חזק מאד גם כי לא האמנתי כי משם יצא ל' השבתי הוא על דרך הדפוא'
 להשמר מכל דבר רע ומאכל מזיק ולאכול כמה מיני בלדוד ומרחו' וסמי' או ל' משוח הדאש
 וחציעים בשמים מזוקקים שמנים ממוחיים • גם מאל' דאתה עיני וכתב בספר דפואות'
 השלישי הוא ע' תחבורות וערמוניות מקומות וצורות מוכנים ומחוקים בכח המדמה ועם
 ההשתדלות להפקיד כס בדמיונו הדברים המכוונים מאת האדם באיזה יחס שימצי לעצמו
 בהעלות לפניו זכרון המקומות וההמצאה ההיא יזכור בקבל כל מה שירצה כאילו יהיה לפני
 עיניו החושיים עצמם • ודבר זה נודע לכל חכמי האומות בקרא מאתם זכרון מקומי על שם
 המקומות שמפקידים שם הדברים או מלאכותי על כי המלאכה עוזרת לטבעי היה היה דבר
 החכם בעל העקידה ל' שעוד צ' זה לשונו • כמו שגמצא לחכמי האומות המציאו תחבורה
 שפדסמו אותה להיטיב כח הזכר והשלים חסרונו • והתחבורה אשר המציאו בזה היא
 לחקות ולצייר בכח המדמה סימני ידועים ומקומות מורגלים בהם יפקידו הענינים הנדע'
 לפי יחס או דמיון שיהיה ל' בד המיוחד באותו מקור' או זמן אשר כפקד מאתו ואח"כ בהעל'
 לפניו זכרון הסימנים והמקומות אשר הם קדובים אליו מאד יזכרו ויפקדו עמהם הדברים
 הנרצים ההם בלי ספק וכבר כתב החכם על זה בשבעיות ע"ל ומטבע החקוקים וההדמו' עו'
 שכאשר חלק שכלך א' חלקי הדבר חקרו אלק' בעל הענפים ואם סדר השכל דבר על מדגו'
 חקרו במעלות ושלבי ובו יזכור מה ששכח וכו' ע"ל • וכעל ספר נופת צופים בדברו בהצעה
 בשפה ברורה בנעימה בפ' ג' מהראשון נגע ופירש קצת מהמלאכה הזאת והראה היותה
 מהתועלתיות הראשונות במצות המעשיות ואין כלי המשכן וצורתו כללותו ופרטותו
 וקדוקו היו לחקות לנו דברים מהעולם הרוחני על זה הדרך • עיין שם • הכה לך קורא
 בעים שלשת מיני תעלה ומדפא לחולשת כח הזכרון • אך אם תשאלני בפשט איזה מהסדוא'
 שתבחר ותקדב • או אם שגים מהם או אם שלשתם כאחד טובים אחוך שמע לי דעתי בכך
 בפקדים הבאים :

פרק ה

פלג ויען להכיס ולעונב דרך הסתמעות להטיב הוסיפה :

א לעצתי תשמע אל יקחד לכך להתפתות לבקש מנוח אשר ייטיב לך זכירתך ע"י
 פסוקים קמיעים השבעו ולחשי' צתיחות הלב והמה פתיחות • כי הלא ידעת מה
 המה אלה אסורים לבו להשתמש בהם והלל אומר ודאשתמש בתגא חלף כי לזה לא צילתו
 עושיהם בשום דבר וכל אחר מציץ ונפגע ומשתטה והבסיון הוביח על פניו ואל תאבד מציה
 קא עבידנא ולש"ש כונתי להנות בתורת אל ותחכמי מצותיה לכתבה על לחולבי כי מצו'
 הבאה בעבירה דבה היא זו • ומי שמך לאיש לצוות על מלאכי דום משרתי עליך בדרכיך
 יזכירוך לימודיה הלא אם תיטיב שאת בוא אתה לישחר בהשתדלותך ויסייעוך והית' חכמי
 ולשוב תזכר כאשר תקיים בשח בה ועשה טוב ולחסד ה' תצדף המעשה מצדך • ואם לא זכר'
 לא איש זדוע אתה לצוות ולפקוד על צבא המדום במדום ל' שנות טבעך או כי ישרתוך דפאל'
 וגבריאל ליהושפט בן אחי' לוד המזכיר וכל שכן כי לא יאות לך ל' סמו' זאת להסתיע בסטרא
 דמסאב' ח' וב"מ כי לא ינקה כל הכונע בו • תמים תהיה עם ה' אלקיך וזה כלל גדול בתור'
 והט דרך תפלה התדעה לומר איזה פסוק או מאמר כמו דבקה לעפר נכש' וגו' או זכר דבר
 לעבודך

לעבוד וגו' או אינו דברים שכתבו ז"ל בנמ' כאשר יהיה לבבך לאלקיך ותכוין ככל זח
לדחמים ותחבונים לפני המקום ימלא חסדונך ושוב תעשה כאשר תשאל בלב נשכ' ונרכח
ממי שהכל בידו לחאיר עיניך במאור תורתו ולשומם זכרון בין עיניך ועל הכל יהא לימודך
לשמה לא לקנטר ולא להתגדל ולקדרום לאכול ממנה ולשום פנייה נשמית כי אם ללמוד
ליראה את האלקיך ולדעת אותו ולעבדו גם הוא החפץ להשכיל ולהשיב לבדניתו יתן
את שרתך אשר שאלת מעמו :

פרק ו

כסולות מרקחות ומשיחות להרבות הזכרון :

כתבו

הרופאים שהחפץ להזק כחות שכלו ובפרט כח הזכרון צריך שיאכל מאכלים
קלים וישמור עצמו מן הנסים כמו בשד השודר וביצו קשות ואגוזים ותי' וכיוצ'
בהם ומן חקור והרום והשינה והיקיצה יותר מדאי והראגה והשמחה ויתדחק מכל הקצוות
ויתזק ראשו מכוסה היטב כפי האויר והעיד והמקום אשר הוא גר שם ובסגולות היא בע ז"ל
נמצא כי עין העוף שחף שקרוין קרקו בלעז ולשונו מעושן עם קאסטורו אם יתל על האדם
שור אם ישתה אדם מהמיץ שלה או יאכל ממנה ככל בקר יחזק והזכרון ושוב בספר רופא
מובהק מצאתי כתוב קח בנגולוס ה' שורש ואליריא ג' מכל א' ד' אונק' שורש ד' טא ב'
אונק' יאבק לעפר דק' ואח"כ קח מיץ איאופר ג' יורביד ביכה ביטוני קחי מן כל א' ד' אונק'
וסנן בכנר פשתן כפול וערב יחד א' כ' קח מוח אנאק' רדי ב' אונק' ואבק כנ' ל' אח"כ קח
שמן גרעיני איריה"ה כ"י צי קאס' שור של שתי שנים מכל א' ג' אונק' שומן דוב א' אונק' וחצי
ועשה משיחה ומשח הראש לפניו לאחור ובאמצע פעם בחודש קודם אכילה והשבר ממשגל
ומ צבון וממאכלי מזיקי ותראה פלאות להעמיד ולהרסיף הזכרון ולהחזירו אם נפסד עור
שם להחזיק חולשת המוח והזכרון קח פלפל ארוך שהור קאניל הייזו דו לבן דואריאנו
גארוף לריאגו מוסקיי אשיוקוביני ס' כרכום מכל א' ד' אמה מאובקים היטב תשי לשרות
במי ויט' ה' כד שעור וסנן המי והשלך הבשמו ושי המי בכלי זכוכי' סגור היטב יוכלו המי תקח
במל בקר חצי אונק' ע' כ' וכלה דבות ראיתי מיני מרקחות קדאום מיני באלא דוד לקחת
בפח ומיני משיחות למשווח הראש והצדעים וכל רופא בקי בהם וידע לרקוח כמוהם :

עליון סלמט ז'

פרק ז

איך להסתכל בלודות דכרי רפואות ומשיחות הכל :

כה

דבר הרופ' שהרפואה תתחלק לשמיר' הבריאו ולרפואת החולי ואני דניל לו לרופאי'
כי כל מצותיה לא תעש' בלב שלם אני שומע ומקיי כי אם לא יועילו לא יזקו והאמנם
במצותיהם שיש בהן קום עשה בכל כחי אבקש לבום מלעשותן כי לדעתי שגגותיהם דברים
על תועלתם בחכמה הנחמ' א' כנס בדרך הזכרון טוב בעיני מאד אם מכל אשר יאמרו אליך
הרופאי' היותו מזיק להזכרון תשמ' ויות' ממה שאמ' ד'ל' כמו שיבא ממאכל גם מליד טמטום
בשכל מיין ושכר ושכרות מקצה העצבון ושחוק וקלות ראש וכל דומ' לזה מהאזהרו הוי זדיש

בית דין סלמט ז'
בנימין ד' סלמט ז'
בנימין ד' סלמט ז'
בנימין ד' סלמט ז'

שער ראשון פרק ז

וצדק * אכן לקחת המדקחות הכל באכילה או לעשות משיחות לא ירד בני עמכם לעולם *
 אף כי כמוהו ולא כמדכי אליכם אישים אקרא אזה כי בריאותכם וטובתכלא תעשו כזאת
 כי תכניסו בסכנה גדולה חלק הטוב והמבהר שבכם * ורבים ואינו ומהם חכרת אני היום
 הזה אשר למען הרבות משיחות ואכילת מיני באל דור יצאו מדעתם ונשתתו או נחלו ובהיו
 זמתי בקדצר ימים ונשכח זכרם וכל טובם * וזה כי א"א על הרוב לכיון המשיחה או המדקחת
 כפי מהג מוח האיש ההוא בחוס וקוד ולהות ויבשו ואם יקרה שייבש את מוחו ביותר או ירב
 גד לחות תשרף דעתו ויחליאהו כי לא כל הדעות שוות * צא ולמד ממאי דאמר רבה פ' כהן
 משוח המדא וריחני פקחין וכו' * ושמעתי שד"ש ד"ל פ' על זה בגמ' פקחין עשאוני פקחיקש
 מאי קמ"ל וממה נשמך בפירושו זה * ותיצו שפירש כן שלא גבין פקחין בפתח הפ"א והיה
 פירושו שבעלמא טבעם לעשות פקח לכל השותה ואוכל מהם אלא שראוי לקרות פקחין
 בשבא הפ"א ותהיה הכ"ן כנוי לעצמו וירצה שלו הועילי ועשאוהו פקח אבל מי יודע אם
 יפעלו זה לשאר בני אדם כי אולי יהיה אדם חס ויבש כעוד וייקולר לכן אם תאכל לשמוע
 גלי דברים שיש בהם פעולה ולא הביאת לעשה לא תעשו * ובשביל זה לגופכם לא תחדשו
 דבר ולא תגעו בו פן תמותון * שמרו במשפט עצמכם מכל דבר מפסיד ומטרוד * ואסרו
 עלים אכילה ושתיה דחיצה וסיכה כיום הכפורים :

פרק ח

באת דברי חז"ל כדברים מויקיס ויועיליס לזכרון :

הכמנין ע"ה אשר בכל דבר דרך השכל להם בקהל דיופאים ינוחו ג"כ * ובבריאות
 הגוף כמו בבריאות הנפש הזההדוכו על כמה דברים יזקו ויועילו להכור
 בימות עולם ולהם אפשר להשמע כי אין בהם גפתל ועקש * אמרו במס' הוריות פ' כהן משוח
 חמשה דברים משכחין את התלמוד האוכל מכה שאכל עכבר * וממה שאכל ממנו התול *
 והאוכל לב בחמה והרגיל בזתים * והשותה מי שבשיני הרחיצה * ומטבל דגלי זה ע"ג זה *
 ויא אף המביח כליו תחת מראשותיו * חמשה דברים יפים לתלמוד האוכל פת חטים ואין
 צדיק * ולמד חטים עצמן * והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח * והרגיל בין ובכשמי דאמר רבה
 במד' וריחני פקחין * הרגיל בשמן זית דאמר יוחנן כשם שהזית משכחת תלמוד של שבעים
 שנה כך שמן זית מחזיק תלמוד של שבעים שנה * המטבל אצבעותיו במלח במלח וכו' *
 עשרה דברים קשים לתלמוד העובר תחת אפסר גמל וכ"ש תחת גמל עצמו * והעובר תחת
 שבי גמלים * והעובר תחת ריח רע של בבלה * והעובר תחת הגשר שלא עברו תחתיו מים
 אדבעים יום * והאוכל פת שלא בישל כל צרכו * והאוכל בשר מזהבא לסטרון * והשותה
 מאמת המים העובר בבית חק ברות * והמסתכל בדפני המת ולא אף הקודא כתב שעל גבי
 חק בר * ע"כ הנה אלה צדיקי ושלוי עולם השגו חיל גם במקומו אחרי להודיענו כמה דברים
 מהמועילים ומה מפסידו הזכרון ומהם קצתם שטעם עמם בטבע מידוע דיופא יובא האור
 והמופת עליהם כמו מהזית והשמן שהודגלו לרמ"ה שהאם משכח הכן מפקח ובי היה מעש
 שעד י"ג שנה הודגלתי לאכול בכל בקד תמיד פת עם שמן זית והייתי בנערותי וזקן הזכרון
 על כל בני גילי לולא בעתות זמני הבהילוני אה"כ * וקצתם שהם דברי טובא ומטמשים
 את הלב כאו מרס על ונשמתם בס' * וסוד ה' ליראיו וכל ד' ד' ימים האמת והצדק :

כמציאות הפיוע הסלישי לזכרון ע' דמיון המקומות והוא המכוון במאמרנו זה ואיך לא
בעלם מקול אף כי הם מן התורה השימוכו אליו :

אשר

אמרנו לעיל פ' ד המצא תמצא תחבולה ע' מקומות ועורות מוכנים בדמיון
 לזכור כל אשר יעלה על לב כדבר בעל העקדה ז'ל שער צ' הנ"ל לא נפלא
 חיותה מחכמינו אלקיים שכבר קדמו לזולתם בזה כדתיבא במנחות ודאיתם אותו וזכרתם
 את כל מצות ה' דאה מצוה זו וזכור מצוה אחרת התלויה בה ואינו זו או קרית שמע דתנן
 מאמתי קודין את שמע בערבית משיכר בין תכלת ללבן . תניא איך ודאיתם אתו וזכרתם
 דאה מצוה זו וזכור מצוה אחרת הכתובה בצדה ואינו זו או מצות כלאים ש"כ לא תלבש
 שעטנז וסמך ליה גדילים תעשה לך . ואמר הוא ז'ל שחעדונו על אופן התחבולה הזאת
 ובצדדי שמושה אס מצד יחס הסמיכות ואס מצד השייכות שהם עקרי המלאכה ולדעתי גלה
 בזה היות המקומות והצורות או הווי' מוחשים או מדומים כאשר יבואר וגם אנכי כן פרשתי
 בספר מדבר יהודה חלק ראשון מדרשתי דף ע"ג מ"ל ב"ר פ"פ ח ולא זכר שר המשקים את
 יוסף כל היום היה מתבה תנאים ומלאך בא והופכן וקושר קשרים ומלאך בא ומתירן
 אה"כ וכן שרצותם בזה שלא נמנע שר המשקים מלעשות חקויים כפי המלאכה הזאת הן
 מתנה תנאים ר"ל מקומות מדומים הן קושר קשרים דמזלמקומת מוחשים ובלי ספק היו
 מועילים לו לולא כי הן אל השגיב ככחו לבל יועילו לו להודיע כי ברוך הגבר אשר יבטח
 כ' ה' לבר ולא יפנה אל דהביס' והווי' חדוש שתדש' התורה כגמרה ולא זכר וישכחו שהיה די
 באמרה ולא זכר או וישכחו אלא לגלות כי עם כל מלאכת הזכרון הבלתי שונה לא שוה לו
 בדעונו ל' ועלה לנו מהמאמ' הזה ידיעתם ז'ל במלאכה זו ועדותם על כחה ועיצ' פעולת'
 וברור אמרו בירוש' דבדכות פ' אין עומדין א"ר יוחנן ברית כר יתח הלמד הגדה מתוך הספר
 לא במהרה הוא משכר ר"ת אמ' הסובר תלמודו לא כמהרה הוא משכח ומה שעס פן תשכח
 את' הדברים אשר דאו עיבך וכו' א"ר יוחנן כל המציע תלמודו בצנעא לא במהרה הוא משכח
 שנ' ואת צנועים חכמה . שים לבך וראה שר' יוחנן אומר ללמוד מתוך הספר שזהו המין
 הראשון' מה זכרון המקומי כמעט טבעי לכל קורא מצד צורת האותיות והששות והמכתב
 כמו שיש בא כפרק הבא ואולם להיותו היותר קל וחלש אמר שישיה באגדה כי מצי' מושכת
 ל' בתשל' אדם ועם מעט מהזכרון הזה יספיק אך בתלמוד שהא יותר קשה להחזיק אמר ד'ת'
 שצריך שים כור אותו היינו אחוי' שייבנהו היטב מתוך שייכו הכושא ידמוהו למקומו מדומים'
 ודי' אמר שיציעבו בצנעא היינו שיציענו ויפקידנו בדמיונו במקומות מוחשים שכן ממש
 לשון חכמי מלאכה זו להפקיד ולהצביע שנ' ואת צנועי' חכמה ועוד שמע מאמרם ז'ל עירובין
 פ'ה אמר רב חסדא אין התורה נקבית אלא בסימנין שנא' שימה בפייהם אל תקרי שימח
 אלא סימנה שמעך רב תחליפא אזל אמרה קמיה ד'ר אבהו אמ' אתון מהכא מתניתו לה אבן
 מהכא מתנינן לה הציבי לך ציובים עשו ציובים לתורה ומאי משמע דהאי ציון לישכ' הסימנ'
 הוא דכתב וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון ד'א אמר מהכא ומודע לבינה תקד עשה מודעי'
 לתורה רב אמך עשה מועדים לתורה והיינו דאמר רב דימי בר המא מ'ר לא בשמים היא
 טאם בשמים היא אתה צריך לעלות אהרית ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אהרית'
 ודש'א' לכתב עלה והיינו דאמר רב דימי רב דאמך צריך לטרוח ולהעמיד סימנים ולהעדי'
 תחבולות כדי להתקיים חתורה בלומדיה היינו דאמר רב דימי וכו' א"כ די לנו כמה שאמר

שער ראשון פרק יא

תורה וחכמינו על מציאות הזכרון המקומי הזה במחשבות אדם ותחבולותיו ומצותם עליו לפעול בו

פרק י

שכח המין השלטי הזה המכריע כימים והיומוטבעי לכל אדם:

נקל

אצל כל לבנות בעשר מעלות למין השלישי הזה מהזכרון ולעזוב אחרות
 השנים האחרים אהרי שמוע הסכנה והדע הנמצא בהם לגוף וכפס בספק אם
 יועילו ואם יזיקו כי כמה פעמים תהו המה זה הוא דבר דביה לא שכח היקרא וכל דבר
 טבעי לא יוכל להזיק זה דבר טבעי א"כ יועיל ולא יזיק אמנם היותו טבעי זה הוא ברזק
 ומנוסה כי כל מה שיעלה בזכרון או בהזכרות כי כן קרא הרב בעל דברי שלמה
 הנקראת בלשונם דימי בשיבצה הוא סובב ממקום או דבר מוחש הביא הודש המשותף
 אז אל הדמיון וממנו אל המשער המחשבי עד הכח המחזיק הצורות הנקראת רישי נשיבא
 בלשונם כי כן תעשה ברצותך להזכיר לעצמך איזה דבר שאמר לך חברך תדמה כנפשך
 המקום שהיית שם והשע' ומי נמצא אז עבר אצלך והתנועות שעשה בדבר עמך ובכן יעלה
 ברעתך אותו דבר ולולי זה לא תזכור כלום כי א"א גם אם לכתחלה תרצה לעשותו להפשיט
 כל המקרים ההם ולהזכור עצם נושא הדבר לבדו וכן מה שקראת תזכור מצורת הספר
 והדפוס והאותיות והדף והעמוד ואם תזמין להורות על האמת כמה פעמים כאשר תגיד
 בעל פה דבר קראת או למית מתוך הכתב הרי שלך לפניך אז בדמיונך דמות הדף והגיור
 ותדע על הרוב אם הוא ברש או בסוף אם מצד ימין או שמאל וכ"ש א"ד יוחזק במאמ' דלעיל
 בדית כרותה הלמד הגדה מתוך הספר לא במהרה הוא משכח יען יזכור צור' הכתיב והדפוס
 כאמור וכל זה הוא זכרון מקומי:

פרק יא

יודע הלוקח ע"פ מטרך הכתב או הקורא ולומד איך יסתייע מה:

כיון

שהתחילו פה לדבר מצורת הספר והדפוס בשרים אעבוד אל מקומו לא אחר
 מהלחזיקו דבר והוא כי כאשר תכתוב מה שיהיה בספר ללמדו על פה או
 להשאירו בזכרוןך הנה מה טוב כי תכתוב כל דיש מליך וכל תחלת ענין בריוח בין הרבקים
 וראשיתו באותיות גדולות וחלוקת עמודים ודפי לא תחוס עינך על כידור כל עוד שתדכה
 בתמוכות ושטות שוכות כפי הדרוש ישאך יותד נקל בזכרוןך ואולי זה א' מתועלות כותב
 התורה לנו בפיוסוק הפרשייות ופתוחות וסתומות ואותיות גדולות ועזירות ופסק' כצמצע
 פסוק לידע סודם וכבר אמרו ז"ל מפני מה כתבו פשוטיה של תורה ליתן דיוח למשח
 להתבונן וכי ואם לקולי ישמעו המרפס' יאצוה על ידי עושי המלאכה להדפיס כל הספר
 בריוח והפסקות ואותיות גדול' כפי הענין ועיניהם אל תחוס על מעש בניד יות' אם לתועל'
 הקוראים יפקחו עינם גם יועיל לך מאד אם כפי אשר תעיין בספר כתוב כבר או מודפס
 תשלח ידך בקולמוס ותכתוב בגליון סימן לחדוש שיש שם או לתחלת ענין אם לא עשהו
 כבר הכותב או המדפיס וכל זה בהנתיחו צרפתי והו' ומצאתי אותו מאד מועיל לי בעיני
 ללבר

שער ראשון פרק יב

לזכרה ויצא לך כלל מדברי עד הנה להניח הדברים האסורים ודמילא סכנתא וקודש
עצמי בקורת לך לחבק חיק האופן הזה המחזק הזכרון בטבע כי אז תצליח את דרכיך ואז
תשכיל:

פרק יב

סוף להכיל עמל זה ולומר כי בלעדיו אלקי' יענה הגם כי נרץ עמו זכוין עממי:

רכים

אומרים מי יראנו טוב ות ועלת דרך הסיוע הזה אחרי שכבר נמזת לנו שיהיה
בהיות לנו מקומות וצורות במ כדמה וניחם כל דבר אשר ברצה לזכור והלא
באותו טורח ועמל אשר נעשה לחקות בדמיוננו הצורות והמקומות השייכים שיזכירוהו לבג
נקח בדתנו ונזכור מלה במלה הדבר כפשוטו כדרך כל תינוק הלוקח מזמורי' או דבר אחר
וכל חלמד דבר לידע אותו בעל פה מרמה בלב חוקשי זאת והשקר אתם לא ידעו ולא יבינו
כי גם אבכי כהם דברתי והאמנתי עד אשר כל זאת נסיתי בחכמה זו ומצאתי כי כל דבר
הנלמד בע"פ באופן הנהוג איננו בטוח ודאי שכאשר נרצה לאומרו לא נשכח קצתו אך
טורח ההת יחסות לעזרות יגיעת שניהם מזכרת כדיו כתובה על גייד לפנינו הכל ברור וקיים
עד אשר נרצה ועד אשר נמחוק הכל כאשר בבאר כי כל דבר הנקנה בלי עמל מהד לאבד
חפץ הקנין ביגיע הנשאר על דרך אף חכמתי עמדה לי חכמה שלמתי באף וכו' ולכן אותה
יגיעה הבראית בעיניך לדיק היא המשארת הרבר באכרונוך חקוק וקיים וסוף דבר הנסיון
אב החכמה דם אונן ושמע א"כ דברי חכמים אשר אתחיל להגיד לך מכאן והלאה במלאכ
זו ואשר חכמי אלקי' בה אף תעשה המקומות איכה תרעה ואיכה תרביץ כם יצויך ובחן
ובסח ותראה מה טובו ומה יופיו הגם כי אין לכחך אפך להודיע ולהתרות כי לבעד בהחלט
מהזכרון בטבע גם זה יהיה לא לעזר ולא להועיל אך לאשר חלק לו בו הטבע חלק
מועט יעזרו וירבבו או לאיש אשר חכמו אלקים זכרון טוב ושרדות הזמן
הציקוהו או משופל מאד בעסקים או עיונים רבים יבחן ויראה
המצאה זו צרי גלעד ומשען ומשענה יקרה מפנינים לא
יבונה דק אויל או סכל בזומפליג לכל דבר או
מהעם המתאווים להתחכם לא בעמל
ולא ביגיע' וכבוד חכמי'
יבחלו ותמימי'
יבחלו טוב:

שער שני

פרק א

כאשר נכלו האזנים מחל ותמלס מהנוערין ואלפא כימות :

הלא

כתבתי לך מכתובת התורה בפסוק פרשיו ופת וחות וסתומות ואותיות גדולות
 וזעירות ופסקא באמצע פסוק גס ראה נובין הפוכין בפ' יהי בנסוע וב'פ' כל
 כתבתי ר' יהי בנסוע וגו' פרשה זו עשה לה סימניו מלמעלה ומלמטה לומר אין זה מקומי
 וחז'ל בשתמשו בנוטריקון והיא מלה דומות בכל חלק ממנה דבר פרטי באומרם פ' הבונח
 מביין לבוטריקון מן התורה שב' כי אב המון גוים נתתיך ירט יראה ראתה כשתה וכן בתורה
 כמה שמות היו משימין לבניהם ולמקומות על שם המאורע בנוטריקון רומזים כונתם לזכ'
 ולזכרון שת כי שת לי אלקים ארע אד' כח זה יבחנו ו' ולמקבהו עשה סוכות ע' קדא
 שם המקום סוכות מרה כי מרים הם ועוד תשוב תראה באלפא ביתא דא'ת ב"ש וא"הם
 ב"טע דברים יפסי ע' בוטריקון זה א'ת ב"ש אותי תעב אתאווה לו ב"ש בי לא חשק שמי
 יחול עלי' וא"הם ב"טע גיף אמד הקבה אבי חס עליהם על שבעשו בגוף עיין עליהם בעין
 ישראל ותוכל ללמד לבפשך ולתת כונות לאותן חלקי אלפא ביתות בדרך זה והאלפ' ביתו
 תמצאם בספר יצירה עיין עליהם וכאשר יהיו בדעתך כמו האלפא ביתא שלבו של אבגד
 הו' תעשה להם פתרון דברים אף אם יהיו דחוקים קצת כאשר ראית שפתרו ז'ל א'ת ב"ש
 וא"הם ב"טע לעיל בקרוב ממשמעותם פעם כראשי תיבו' פעם כפתרונם פעם כאשר תגדע
 מהם ופעם בדמות להם מלה אחרת דומה כמו אם תרצה לזכור מגדולת אנקלוס שעשה
 התרגום ברוח הקודש שהיה נר וחכם מצד תזכור את בשג' דק את ב"ש דאשי תיבות
 אנקלוס תרגם ברוח שמי' ג'ר כמשמעו דק שהיה דק השכל וכן אם תרצה לזכור מראובן
 שייבם אשת אחיו שמעון והוליד בן וקראו בשמו תזכור א"הם ב"טע גיף כאילו יאמר אח
 בטע גוף ואולם יען הדברי האלה בלתי שומרים סדר ושיווי ראוי אינם בכל מכל כל כנכנסים
 כדרכי מלאכה זו דק הענתים לפיכך למען תדע דרכם ז'ל בכל דבר ודבר ואני אתהלה
 לאשי לרגל המלאכה כאשר תשמע בע"ה :

פרק ב

כחבור יביות עולות לסגנון אל כל אקת רומות דברכרד :

מצינו

אחד זה להכמיס בדעותם לזכור כמה דברים שונים לקחת מכל נושא מהם
 מלה ראשית ולחזרה אותם יחד בעשות מכלן דבור מקושר ועומד בעצמו
 ודרך זה תמצאנו יותר מכל זולתו אצל בעל המסורת כמו בסדר שמות שכתב איז ואיז ה
 וסימניהון כל ארמי בכתיהון דמלכיא מתגלגלין ובהתין ובהתין ויאתין ויאמר אל בכותיו ואיז
 איז מלך חמת ומלך בגללו לבצח יאבד רואי יאמרו איז האומרה אלי איז האלוקין ויגוע
 אדם ואיז כי על האמר בכנות יתרו שם שם לו בכתיהון ועל איז מלך חמת ומלך
 דמלכיא ועל בגללו מתגלגלין ועל האומרה אל שתחלת הפסוק הוא ותרא אויבתי
 ותכפה בושה שם ובהתין ועל ויגוע אדם ומייתין וכן בסדר וישב כתב מאכל ומאכל

ד'פתחין

ד'פתחין וסי' בלשון אדמית' סלא כנפשיה פתורא דחבריה ובסל העליון מכל מאכל ומאכל
 שלחנו ומשוב עבדיו' וחברו וכפשו מאכל תאוה כי על ובסל שם סלא' על ובפשו שם
 כנפשיה על ומאכל שולחנו' פתחיה' ועל חברו דחבריה' נם שראוי לפי זה להקדים וכפשו
 מאכל תאוה' אל ומאכל שלחנו' ורבים תמצא מאלה ודומיהן במסרה וב'ג' סמינין
 להלכות כמו במציעא פ"ק סימן דמי בר חמא שליחא דמתיבתא דכוליה מסכתא ועוד שם
 סימן נ"חף כ"ד ובמקומות רבים וכן עשו סימנין לזכור הפדשייות על הסדר' הראשון הנוח
 לך שיקראו חיי מצחק וכו' או אחר אצלי בקבלה מרבתי לא דא-תיו בדפוס דאשית תולדות
 אברהם בראותו שרה יצחק לחרו שלה יעקב ולקץ נגש מצרים' שמות דאה פרעה בשלחם
 שמע משפט' ולקחת צוה שקל' ולקהל הפקודי' קרא וצוה בשמיני זרע מצורע אחר יקדשנו
 הכהן סיני חקדו' במדבר בשאו נרות שלח קודש פרה לבלק פנחס במטה הסיעה' דברים
 ותחובים שומע אנכי שופט למלחמה באתי אתם תלכו ומה שמים תבורכנו' וכן יש מי
 שעשה סימנין למסכתות הגמרה ברכות ופאה ודמאי וכו' לא' שבע תרומות מעשרות ושני
 וכו' ועל זה הדרך הסימן הידוע של פסח קדש ודחץ כרפס יחץ וכו' ולפרשיותיו משך
 תורא קדש בכספא וכו' ולבעלי הדקדוק ובפרט לר' אלי הלוי ז"ל כמה סימנין יפים ובעיני'
 בורכים אלו וכן לבעלי העברות סימנים מתוקים מרבש' גם אתם כאלה תעשו ליום
 בבואכם לידי צורך זמירת איזה דבר כמו דרך משל מ"ל בתוספתא דמציעא ז' גבבית'הם ולא
 הם גונב דעת חברות' המסרה ב חכרו לארחו ואין כל בו לארחו המרב לחברו בתקדושת
 ויודע שאינו מקבל' הפותח לחברו חביות המכורות לחבובי המעוות המדות והמשקר
 במשקלות' המערב חומץ בין' תחבר לך מלות אלה' גונב המסרה בתקדושת חביות
 במדה במשקל חומץ וכן תעשה משלש עשרה עקרים' ומה תר"ג מצות כאש תדאח בסוף
 קאמר זה כל מצות עשה ולא תעשה כמלה אחת לכל אחת לסימן בדבור מקושר קצת דבור
 על אופניו:

פרק ג

מיהאשוי תיבות:

מאד כהגו ג' הקדמונים ועד היום להשתמש בלשון אחר של בוטריקון שהו ראשי
 תיבות היינו לקחת אות הראשונה מכל תיבה אשר תהיה במאמר החול' ולחבר
 ממהנה תיבה אחת או תיבות ודבר זה בא על נכון בל'ונכו הקדשו וקל וישר מכל הלשוניות
 אשר בארץ' כאמדם פ' הבונה אנכי' אנא בפשי כתבית יהבית' נמרצת בואף ממזר
 רוצח צורד תועבה' נצטרק נכונים צדיקים שהודים דכים קדושים כי הגם שהם דורשים
 האותיות לתיבות היינו הך לעשות מראשי תיבות אותיות מקובצות ובין זה ובין זה אנו
 קוראים לו ראשי תיבות ורז' בשתמשו הרבה מאד מזה וגם האחרונים' כמו ד' יהודה היה
 נותן בהם סימנין דצדק עדיש בא' חב' ובא' אבני ודבא הלכתא כרבא בר מיעלק' ג' פ' יאוש
 שלא מדעת עד זומם לחי' העומד מאלין קדושין שלא נמסרו לביאה גלוי' דעת כגישין מומד
 איכל בבלות לתאבון וסוכת גב' רך' בש פ' סוכת גוים כהמה כותיים דועי קייצנים
 בורננים שומרי פרות וסימן הטרפיות ל'פוסקים דן חנק גפש פ' דרוסה בקובה חסד גשולח
 קרועה כפולה פסוקה שכורה וכן למשקים י' ד' שח' ט' ד' פ' יין רבש שמן חומץ טל דם מים
 ושבע כוכבי לכת עתה ידועים בשם ש' צם חנכל ורבים מאד הן זה נקל לכל אדם לעשותו

שער שני פרק ג

אין צורך לי להאריך בו ללמדו רק להזכיר בו פרטים ותחלה כאשר יזמן לך לזכור עשרה דברים ויהא כם שנים או שלשה שראשי תיבותיהן אותיות דומות כגון כד ר"ק שב דלעיל שיש כם שני בלתי וקש עליך איך תדע איזו היא סוכת בהמה או בודגנין וכ"ש כשתצטרך לזכור בסוד צריך שתשתדל לקרות אותן ראשי תיבו בקב ודויתיהן ותשים כל א' בנקודותיו כמו אם תרצה לזכור מ"ל ז' דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה השוכה ג"ע גיהנם סא הכבוד בית המקדש ושמו של משיח תאמר ותזכור ותג כש' בחולם על תני ראשונה ושבה בשנייה פתח גימל ראשונה וצירי בשנייה כף חירק בית צירי שין שבא ובכן הפרש הנקודות יכריל לך בין זה לזה אך אם תהינה דומות בנקודות ג' כמו דן חבק כפש דלעיל שיש בו ג' בוגין שלשתן נקודות שבה שתבותיהן בקובה גטולה גפולה צריך שתצרף לכל א' האות שאצלה אלא שתצמיד בדעתך האות השנית כתובה תחת הראשונה או למעלה באמצע למען תדע שאין כל א' ראש תיבה כמותחת ג' של דוק וכדומ' וזכור זה עוד תדע כי אם תצטרך לזכור דברי אשר לא מלשון הקודש המה תוכל לחבר מראשי תיבותיהם ג' כתיבה או תיבות ואם תרצה לערב כם איזה דבר מלשון הקודש תוכל לעשותו אלא שתשתדל לשומו היותר שתוכל באותיות שאינם באותו לשון כמו ה"א ה"ת כ"ף ע"ן ש"ן שאינם בלשון איטליאה למען תדע תכפי אינם לשון הקודש והפ"א רפא כמו שהיו או באות כפולה כמו אם תצא מבינת ע"ש ללכת לקבות לצורך השבת (שגם זו מצוה היא) ג' דברים ותקשה עליך זכירתם הגע עצמך שיהיו בקראים בלשון איטליאה נאראנצי אולי או פא"גי ספ"ציאי וי"נו קאד"בי אור"י פולא"מי פרו"טי וי"זוי פי"טי סא"ל אצ"טו תחבר לך ראשי תיבות מהם ג' א' פסוקי כע"פר פס"ח והכן כי שמתו בצים וחומץ בלשון הקודש לחסד שתי אלפיך של אוזי ואצטו שהיו מתלפות והיו שלשה עם א' של או"ליאו זה ה"ת וה"עין תדע שהם לשון הקודש כי אינם גמציים בלשון איטליאה וכית של כיצות להייתה סמוכה לעין של עופות תזכור בנקל שגם היא כן עוד יש כם שלש אותיות פ'אמכס א"א שתתחלף כם בי פא ראשונה של פסוק הדומת פאני ככד בקודה קמץ כמו פאני השניה של בעפר הדומת פרוטי היא רפח כמו פרוטי השלישי של פסח הדומת פישי נקוד' סגול כמו פישי ועל דרך זה תוכל לעשות כאשר תרצה לזכור מלות לשון אחר או שמות מחברים ואבשים אשר לא מעמנו או מה שתצטרך להגיד בדרשת עם או זולת זה ומעתה תוסיף משרך הבדלים וסייעים לעצמך לא אטריח עוד עליך בדברים על מזכרת הר"ת כי קל מאד הוא להשתמש בו כאשר יוסרו המעיקי הנ"ל לביד זאת אודיעך כי לרוב בני האדם נראה שבהיו התיבו המחבורו מהד"ת משמעו איזה דבר תהינה יותר טובו הזכיר כמו ד"ק חכ"ק כפש שמשמעותו איש א' הבקר דן הרג את הנפש ייכיר יותד ממה שיעשה יע"ק ק"ג"ם או גנב"ך רב"ש שאין לו משמעו כלל עכ"ז אני כסית ההפך שכל עוד שהתיבו המחבורו זרות בלי שום משמעות יותר קלות אצלי להזכר והסיבה לזה הוא לדעתי כי כל דבר יותר יד יתחקה יותר כשכלן כמו שנאמר במקומות ותמונות ולכן אותה המלה דדה תזכיר לבו יות' מהרה פירוש חלקיה עכ"ז כל א' בידוק ויכסה ולעצמו והמתישב לו והשר בעיניו יעשה :

פרק ד

לחודים אין תחבולת חוכנו מקומו סוף ממש כמו כתיבה ומוך המקומות וסתמוכות מוכסם :

בבואי להכנס בלימוד תחבולתנו זאת מהזכירה הנעשית ע"י דמיון מקובל וצורותיהן אמרת

אמרת לך קרב אותה תחלה לכל הקודא ולגלות לו כי דבר זה ממש כמו הכתובה על ספר
 גם כי לא ככתובה בספרים למען יעמדו ימים רבים אלא ככתובתך על א' מהפרקים קטנים
 של זכרונות יום יום אשר לפני שעה למען לא תשכח תכתוב בו עד אשר תעתיק ממנו אל
 הגדולים הקיימים או כי עשית רצונך באותו דבר כן זאת תועיל לך אם אצניך תשמענה
 דבר מרבתיך או מחבדיך או תמצא חדושים בעיניך עד אשר תכתבם או מספר מה
 קושייות ותרועים לשאל ולשיב כי שיבה או נושאים ופסוקים ומאמרים לדרוש בדברים
 על מתכונתו וכל הרומה לזה מרבדים אשר אחר עבוד זמנם ולא תצטרך עוד להם ויתגדל
 תועלת מלאכה זאת על הכתיבה כי הזמן אשר לא תוכל לכתוב כמו שבתות וי"ט ובהיותך
 בדרך במלך אשר אין קסת הסופר על מתניך ותשמע או תבין איהו דבר ותחוש פן יסורו
 מולבך תהיה המלאכה הזאת לך במקום הכתיבה וכן בליה כי לא שכב לך ועיני שכלך
 תדאיבה איהו דבר הגון חזו דישך על משכבך דיש מילין תאמר כסימני טוהיה ואף לאורך
 ימים ויעיל כמו לדעת ע"פ התל"ג מצות או סודי משנה או דינים או זולת זה אם ירצה האדם
 לתת שכמו לסכת העמל לעבור על המקומות והדברים הכרש מים בהם יום יום ולא ישב
 ויסרם מלבו כי כן ישוב לו ולכירה טבעית ולא ישכחם עוד כן הסכת ושמע כי כאשר
 הכתיבה צריכה כיר וקולמוס בדיו רושם ועין רואה לכתוב ואח"כ לקרות כן כאשר אבחנו
 בו יהיו המקומות תחת הביר והתמוכות המושמות שם כקולמוס בדיו רושם והדמיון המחקה
 בעצמו אותו דבר בעת אשר תרשמהו שם ויחזור ויעלהו אל הכח הזכר כאשר יהא חזו זביעו
 הוא העין הרואה ולכן כל תנאי הכתיבה הצריכים לעשותה תמה וברה זבגלית לעין קורא
 מהרה חושה צריכים ג"כ בתחילה זו שרצוני לומר כי כמו שצריך לכותב כיר וקולמוס ודיו
 מוכן ומזומן לכל אות נפשו אם ירצה לכתוב הדבר כשרם ישכחנו כן צריך שיהיה לבעל
 מלאכה זו מקומות ותמונות מוכנים כבר ובקניאות ליחס הדברים הנרעים להם ולא ימתין
 לעת הצורך לבקשם או להברם כל לא יצליח וכאשר יופי הניר ושעורו יופי האותיות
 משוערות בו לא גדולות ולא קטנות ומקום אודה בנוכח ודברים אחרים יהיו סבה לעזור
 עין האדם לקרות בקלות אותו מבתי או היותם בהפך יעכבו כן יקרה ג"כ בחוקי העבדים
 האלה חכמתן לכתוב ולכל לך לאשר אימר מהן ואיך יהיו המקומות והצדו אשר תכין לך

מה הם המקומות וסמנאם וכיוצא

פָּרָק ה

המקומות אשר ישמשו לך כמו בנין בכתובה כנזכר יהיו חלקי עיד או שכינה או חצר
 או בית או חדר אשר תהיה בקי בהם כחשכה כאודה ותדע ותשכיל ממיצא
 חדר מהם לאחריתו ומאחריתו לדאשיתו בדמיוןך כאלו אתה מתהלך לפניהם ורואה אותם
 בעיניך אשר יהיו מחלקי ומחולפי בנייהם או מצד תמונת וציוודם כאלו תאמר שכינה
 ויחב או קצר בכתוביה ארשפליה מזה או במשכני ולפתחיה או בית בחודי רבי ונגותיה
 וקירותיה משינו וכלי תשמיש או חדר מחול באותו חלובו ישעורו וכלי כאש"ב באהל לכן
 שמוכ אחת כלה עמודי ובתי שני דומי או בית דיק או חרדי כלם זה כזה לא ישוו ולא ישונו
 אלא כפי ההשתנות ביניהם יתד יהיו טובים ואותם תהליק כמספר במפקד הכל מצוי
 ובפרד כהתחלק עליה בנין דרך מחבירו ושמן אתם בדמיוןך לעת הצורך ולעשית הכנה
 זו יחד עם הצורה אשר אימר לך אהרע בעיניך לשרוח בו חדש ימים או שני חדש ו"ל לעבו
 על מקומות אלו במחשבתך כפי הלוקתם כרחה ואמתית ולקבוע אותם בה קביעות חזק
 ואמיץ לא ימישי עוד עד אשר כל פעם שתרצה תדאם כאלו יהיו לעיניך במרוצה ובמהירות
 כי יספיק לך טוה זה בלי ימי חייך ולא תעבוד עוד ודע כי יש אשר בהעדר להם

מקומות מצד אשר לא דאו מהם ולא יצאו מעולם הוין לעיר מולדתם או זולת זה חושבים כי
 שופל כדות מלבם מקומות וחצר או ארמון או בית או ציורים ולעשו מהם קנין חזק בדמינו
 באילו הם כנמצא ובעין ובראים להם וכן בצורות ושימו במ אנשים או דברים לא דאת עינם
 וכל זה איבנו שווה לי ולא ישר בעיני הגם שיש שחשבו להוסיף תקון לכתוב אות שצויהים
 על גייר פי הרואי ויזכור אדם מה שבעיניו ראה פעם ופעמים כל ש מה שלא היה ולא נבר לא
 למשל היה ולא יהיה המקום קבוע בדעתו מעולם אם לא יהיה דבר שריד וקיים לבר
 זה מצאתי בכון אם בעתים מקומות יצטרך לתקן א מהם עדי אשר יסכים יתוד לצור הדמיון
 גובל להחליפו בדעתנו ממה שהוא באמת ולא זולת : עכ"ל א מאחה ביד איש אשר ימצא
 דמיונו מספיק לכך וימצאו מעול לעצמו שיעשנו אבל על הזוב אין השכל גווד בתועלתו
 ומתחילים כפרט לא יכינו להם כי אם מקומות במצאים ומאשר דאתה עינם בשום פנים
 אפ יש את נפשם לראות בלימודם זה סימן ברכה והאמת כי כל שלימות ושוב תחבול זאת
 תלוי ועומד בהיות לך רבוי מקומות וחזקים בצייורך כי אז תצליח את דדכיך ואז תשכיל
 דברים הרבה ותוכל לחליף ולשנות כאשר יעשה בעל גייר הדבה אשר יוכל לכתוב ספרים
 הדבה והיה מהפילוסופי בעלי חכמה זו שהתפאר שהגיע לסך שמוכי אלף מקומות ויתוד
 האמנם זה אצלי הכל ודיק ולא איעץ כזאת לשום מעיין להטריח שכלו כל כך אשר יבר ימיו
 בזה כי אמין חמש מאות מקומות טובים ויפים מחולקים בחמש חלקי ספיקו לכל משכיל
 יען אם ירבו עליו המושכלות ויכול לשי עשרה דברים בכל תמונה גם שת תמונו בכל מקום
 כאשר נבאר בתמונות והיו לו חמשת אלפי מקומות ובפרט המתחיל במלאכ זו לא יעמוד
 להרבות מקומות והיה ראשיתו מער ואח"כ ישנה כי בהתלה די לו מאה מקומות ואח"כ
 כוסיף והולך והדרך להרבות מהן הוא להיות גוה מעיר לעיר וממקום למקום וראיית
 ארמנות מלכים ושירים ובכנינים שובים ובתים רבים ולהכיר אנשי ונשי לרוב ולנשוע אותם
 בדמינו ולסברת המאמיני שיועיל להמציא מקומות מדעתו תועיל קריאת ספרי מפת
 העולם כמו אנדת ארחות עולם לראבדה פריצול ז"ל וראות חלקי העולם והארצו מצויני
 ולצייך בדעתו כאילו היה שם וראה אותם אכן כבר שמעת דעתי בזה :

פרק ו

מספיקי המקומות לשיהיו כראוי

השמר דך פן תעלה וזכרונותיך בכל מקום אשר תראה כי לא כלם יכשרו להצניע
 שם זכרון ידיעה או מקרא קדש כי אם אל המקום אשר תבחר שיהיו בו
 התנאים האלה : הא' לא יהיה המקום גדול ביותר ורחב ולא קטן מהכיל דמות בינוני אשר
 תשים בו כי כאשר אם תכתוב תיבה אחת לבר ביריעה גדולה מאד ואח"כ תדעה לחברה
 עם זולתה ישוש עין הרואח ולא יקראנה מהו וכן אם תכתוב פרשה אחת כשתי אצבעו בידי
 בכתיבה דקה לא תקראנה כי אם בעמל ז' ב' כן יקראת תשים מושכל א' בהרוב גדול או
 בקעה או שדה או אחו או אם תשימהו כלבינה אחת או תוך חור קטן ולכן לא אטה דעתי
 לשבח הלוקחים להם הרבה עיירות וכרכים אשר דאו להיות להם כל א' מקום א' כי לרוב
 גדלם לא יתחקה כס דבר קיים ועומד גם לא אשר רצה ללמד ולמסור צו מקומות ככה
 וגב היד וכיוצא לרוב קטנים כי אם מדה בינונית כשעור פתח שער א מהכתים שלכו לא
 פתח שירות מלכים ולא שערי דלת חסם : ב' לא יהיו גבוהים בנותו ולא שפלי ביותד
 ובה

ובזה נקח לנו שעור חז"ל בסוכה וחוכה לא נבזה מעשרי אמה דלא שלטא ביה עינא ולא
 למשה מעשרה טפחים דכלבוד לקרקע דמי לענין הזכירה : ג'אל תקח לך תבנית ענול
 ולא טוב כי מבלתי היות לו לא ראשית ולא תכלית ניכר ובכן הוא בלתי מחולק ישריה
 שכלך מאד : וכן תעזוב כל דבר מתנוועע כמו קרון או ספינה : אלא שתהיה אביה נדולה
 ותחשבנה אסורה ועומדת : ד'אל תדמה כנפשוך מקום מוצב כחשך ואפלה וגם לא בהי' מאד
 לעיני בני צויעי השמש תמיד : כי כאשר לא תוכל לקרות כתב בחשך ולא בשמש המבל כל
 הראות : כן ממש יקרה אל הדמיון המזכיר : ולא תקח מקום שאתה עובד בו תמי' כי ישתנה
 באולי וישריד דעתך לכן אם תקחנו כל שנוי שיתהוה בו צריך אתה ג'כ לשנותו תכף למען
 לא יבחישי העין הנראה אל הכת המדמה : ה'לא תקח מקום השנופה ומלוכלך ולא זבל
 ואשפות גם לא מקום חך מופלא כציווים ופיויים כי הדבר המשוך כאשר תסב עיני' מנגדו
 כהזמנו לפניך כן תעשה כמחשבתך ג'כ ולא תקבע בה המכוון מאתך יוהמציור מאד ויפ'
 כאשר תתמהמה בהביטך בו להבין בשכיות חמדתו כן תתעכב בהעבירך בו רעיונך ולא
 תעבור אל השאר אשר תרצה לזכור : ו'תברח בכל יכלתך לקחת לא למקום ולא לצודה
 דבר אסור לך מן התורה ולא אשה יפה או זונה ולא ביתה ולא קלפים של צחוק וכדומה כי
 מלבד שישרידו מזמותיך תעבור על הכתוב בתורה ולא תתורו אחרי לבבכם ומצות חז"ל על
 שהדת המחשבה וההזהר מהיהודי עבירה : והגם כי יש מי שאמד לעשות המקום והצוד דבר
 נבלה ומקוער ביותר כי כן יעורר הרבה ויזכיר : לא כאלה חלק יקעב כי קדוש הוא לאקני'
 ז'לא יהיו המקומות דחוקים מאד ז'זה מזה ולא דחוקים זה תחת זה כי כל א'פלא יבל כל ראות
 המחשבה כמו בכתוב כי אם בשווי ראוי כמו אמה מזה והאמה מזה ויהיה ג'כ הפרש והבדל
 ביניהם : ואם לא תמצא מהם ממשיו ונמצאים בכל תנאים אלו תוכל לתקן מעט בדמיונך
 כאלו יהיה דבר מקדש או מאיר או מבדיל או מתקן כדצורך :

פרק ז

בהמלות המקומות ודעת מספרם :

אלה תשמוד לעשות ותכין לך דרך ושכוכה ידועה אצלך בחנינות ובעלי מלאכה
 וסוחרים שונים אבותים בבנינים משוני' ומחולפי' ותרשום בציורך כל א' לחלק
 א' ומכ"ה לכה תעשה סימן והבדל : או תקח לך בית מחולק לחלקי' ממונאו ופותח הנכנס
 עד גובה עלייתו או אזולת זה : ותוכל לחלק כל הדר וחדר לעשדה חלקים דהיינו שתי מזוזות
 הפתח וארבע' בארבע' אזויותיו ושלשה בין זוית לזוית וא' באמצע כנגד הפתח המוציא מהבית
 ותביאמו ותשעמו בציור מחשבתך בטהו' וידועי' בלי שגיאה ותחזור עליהם תמי' כי אם יום
 או יומים תעמוד ולא תרוץ עליהם בזכרוך ימסו כמו מים יתהלכו למו ותשכחם : וההיות
 הסדר צריך להשמר בכל הדברים ובל'עדו לא יהיה דבר שלם ובפרט בתהבולה זו הכרחי'
 מאד והוא הודה הוא יאמר וה דרה צריך אתה לרשום כמות המקומות האלה כמספר : והגם כי
 עוד לי אליך מלין על המספר בסדר האלפא ביתא עתה אומר לך להשתדל לרשום לפחות
 כל חמשה וכל עשרה כי מהם יקל עליך לדעת בקירוב ג'כ אב' ג'ד וזח"ט ואמנם העשיריות
 תצירים שוני' כמו אם תשים בעשרה עמוד א' ובעשרי' ב' עמודים בשלשים מזלג שלש השיני'
 בארבעים שלח או אבן ודבר רבוע כחמשי' חומש של תורה : בששים אגודת פשתן הנקרא
 שיש שבועים שני כל בים שבועים ממאכל : בשמונים שני כרכודים אבוסים ושמוני' בתשעי'

שער שני פרק ח

אין כפוף קומה ושח לארץ • במאה אילן א' ישר • ואם יעברו מספר המאה יהיו עיני פקוחות
 על אשר אדבר בהשתמש מהאלפא ביתות למספר ותלמוד משם איך תעשה • או אם תרצה
 תשתמ' מצורו המספ' מהאומות 9 8 7 6 5 4 3 2 1 שהם א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' בציידי ה' א' בעין
 חנית קטן • דב' במגל קציר • ה' ב' שני בדולים של סוס אחת זה ה' ה' במשור של הרש
 עצים • ו' כנחש • ז' ביו של בהל כפוף • ח' במחנה פתוח • ט' כשני עגולים זה
 על גב זה ה' ב' כפוף ודאשו למעלה ואח"כ חוזר תלילה • אך בעוד החמשה בין
 העשירית הנ"ל תוכל לשים בכל המשנה יד אחת היא תראה לך ג' חמש אצבעות מספ' החמשה
 וכן תוכל לשים ב'טו ובכ"ה וב"לה וכו' ותמיד יד אחת עצמה • כי מהשתנות העשיריות
 שלפניה ולאן יהתדע אם היא ארוי מספר העשרה או העשרים או השלושים כן כלם • וכל
 אלה הדברים טוב כי תציינם בדתך נתובי' לגבי המקום ההוא ותלויים כדרך שמהויקם
 פה ויניציא'ה ובמקומות אחר' הניית הסוחרים ובעלי מלאכה האות והסימן שלהם הקרוי
 אינס' בייה והיא שכל' קטנה מצויירת או הקוי כולף קטן כמו הצי אמה ביוע תלוייה
 ועומדת ויצאה חתום קידות החבות יותר מאמ' וכל זה למען לא תתערב ותסיג גבול התמוכ'
 אשר תדיין אח"כ במקום ההוא לדמד המושכל עצמיו אם תשאלנו מאיזה צד ראי שתחיל
 המספך והסדר ובערך עליהם וכה יהיה ראשית ד'הן אמת אשיכך להתחיל מימין לשמאל
 כדרך שאנחנו בני ברית כותבים אך ג"כ צריך שתחזור פעמי' רבו עליה מן האחרון לראשון
 משמאל לימין עין ראי שיהיו מזומנים בזכרונך אחר וקדם ומאמצע ומן הקצה כאלו הם
 בזמנים לפינאי או בתובים על מגלת ספר אם תרצה לדבר גם כאמרי שפר :

פרק ח

מסנויות ומכאילים :

אחר אשר הכינות המקום כאמור אשר הוא כמו הנייד לכתיבה יש לך לקחת הצורות
 או התמונות לשום בו אשר הם כמו הקלמוס בוי' והצורה הזאת תוכל להיות
 או דבר שאין בו רוח היים או בעל חי מנניש או מדברי אשר תמצ' דבר מתיהם לאותו מושכל
 שתדעה לזכור ותצוידה נתון באותו מקום באיזה אופן עד שכאשר יעלה בדתך המקום
 והצורה אשר בו תזכור תכף המבוקש כמו אם תדע לזכור מ"ש שה"ע גאות אדם תשפילנו
 תוכל לצייר שם המקום שיוצא ממנו עשן הבית הנקדא מעלה עשן שיוצא ממנו עשן גדול
 והוא יהיה קטן ושפל • או עץ אדא גדול כפוף או נשר יורד סמוך לארץ או אדם נזול הקומה
 מתכוין ועושה עצמו קטן אכן טוב בעיני ושבח אבי את החיים מדברים הייגולשים לצורות
 אנשים חיים ולא דימולא צימח ולא חי לזכור כי להיותם בלתי מתבועקים כשבעם
 או בלתי עשים מעשה אנשים לא יעודרו לך כח הזכרון אם לא שתשים מהם ביד או אצל
 איש מצויר שסיכי אז מפני האיש ההוא תזכור הכל • ובכן אם בחרת וליך שכונה בחביות
 או בית מחילך כאמור הנה מה טוב אם תכיד בעלי החבות או הבית ההוא ותשים כפבים
 שם פתח אהליהם לצייר מהם המצטרך כבא עתו • ואם לא תכידם אז תשים שם אנשים
 אחדים כלכבך • ובכן אם תדעה לזכור גאות אדם תשפילנו כנז' יהיה לך כבד המקור והצור'
 ותדמהו בקימה זקופה • וכידי אנודת אזוב וכל כיוצא בזה בכל זאת אתה תזכור ולא אני'
 רק אזכירך מתגאי הצורות כאשר עשיתי מהמקומות : א' שתהיינה גם הן לוי גדולות ולא

קטנות

קטנות ביותר • כמו אם תשים לזכור מ'ש דה' עה ירדי הים באניית וגו' אנייה נדחה
 מאד תסתום המקום ותעבור משם ולא תראנה אל המקום שאצלה • או אם תשים לזכור
 ארץ חטה ושעורה וגו' נדעין א' של חטה או שעורה לא תהוה לו ותעבור מאצלו אל מול אחד
 כי כמו שלא ישלש בו הדאות לקטנותו כן לא תשורכו עין רואי המחשבה ותקון הדברים
 הקטנים הוא לציירם בכמות רב כמו בעד חטה ושעורה אלוכות שבולים מהם או שק פלא
 מהם ופי' ופתוח מדמה מה שנתוכו וכן היתושים והנמלים והחנבים תדמה מהם צמות רב
 ותהנה עיני מהשתבך אותם • וזכור זה • ב' שלא תהיינה נצבות שם באמת תדיר באותו
 אופן כי כאשר לא תצייר בס' הדרוש לא תתעורר מהם הזכירה • כמו אם תדעה לזכור נפץ
 ותאבה ורמון ותחשוב לנפץ מולו על פתח בית א' ונשטע שם באמת או אילן תאבה נשטע
 שם או רמון בפועל לא יחדש לך הדרוש הנרצה אם לא תשנה בה איזה דבר כמו שיהיו במ
 עלים של זהב או זהב • ג' שכל עוד שתהיינה הצורות משונות וזרות וכעידות ומעוררות
 שחוק או פחד או בהלה יותר בנקל יעירו דעתך לזכור מבוקשך ד' שתהיינה הצורות דבר
 שיש בו רוח חיים מהשעם שאמרו • ובפרט אנשים ונשים ממש • ה' שתהיינה פונות
 בפניהם לצד חוץ ונדאות לנו נצבות יקופות ובשלות למען נוכל לשים בידם איזה דבר
 או לעשות שיתעסקו באשר נחפון • ו' לא תשים יותר משתי צורות למדבה במקום
 א' אם תצטרך לשים נושא מסתעף לכמה חלקים ותדעהו מחובך במקום א' וכולל לצייר
 אותן החלקים בחלקי אותן הצורות כאשר נכאר עוד • ז' תשמור מהשיווי וההדומות שלא
 תתחלפנה לך ונתן הצמור של זה בזה ושל זה בזה ודע שיש צומדים להכין המקומות רקים
 ומתניב לעת הצורך לצייר בהם הצורות יחד עם ההתיחסות הצריך ולא כן נראה לי כי לא
 יסבול מה הזכור לזכור בפתע פתאום איזו צורה שמת שם ובאיזה התיחסות חבדר אותה
 לאותו הדרוש כי אם שיהיו המקומות מוכנים עם צורת אדם בכל מקום ומקום ובשער
 הצורך נשים בידו או אצלו דבר מה או בצייר שיתעסק ותבועע כפי הנרצה לכוונתנו
 וכן יש מבינים מקומות יהיה בס' איזה דבר דרוש וממתינים לדמות הצורה בעת פקודתם
 ואז יבקשו התיחסות לצורה עם המקום ואז י' לשכיהם עם הנושא הנדרש להזכר • כא' לו
 תאמר הנה מקום אתי זוית חדר א' אשר בו כיור בחוש' לרצעה וארצה לתת שם דין א' בעסק
 פדיון הן צייר אצלי שם פלו' הכהן כי דכהן נוש' ידיו רבשיאורן כפים ואז י' אדמדה
 ואשה לפניו עם בנה מבקשת לפדותו גם זה עמל הוא בעיני כפול ומכופל כי אם יהיה לך
 המקום והאדם מוכן כשתצייר אותו אדם באשה לפניו עם תנוק וקערת ספס במעות תזכור
 בודאי אשר זימת לזכור • א"כ כלל העולה הנרצה לדעתה הוא שיהיו לך המקומות מוכנים
 בתנאים הנ"ל ובכל מקום צורת איש או אשה מוכנה גם היא בתנאים האמורים וכאשר
 תרצה להזכר על ידם תפקיד בהם דצונך באופן אשר יבואך :

פרק ט

לספוט כמות עמוק לו דבר אחר במקומות וזרות:

למען

לא יהא כל ד' אנשים לך בתכולה זו לא אחדל מלהוריעך כל אופניה ובכך
 דע כי תוכל להשתמש במלו' פסוק את תפיל' או דבר אחר שהוא שגור בפיך
 בעד

שער שני פרק ט

בעד מקומות ועצרות יחד. וזו כאשר תקח לך פסוק או שנים או יותר או קצת דברים
 מהתפילות או משנה או מאמר או מח שיהיה מתורת ה' בפיך ותחשוב בו כל המלות ועצרות
 כאילו לא היו כמו כל את על מן כי גם ורומיהן וכן כל מלה כפולה ודומה במשמעות תשליך
 מרחוק במחשבתך אשר על כן תבקש לך פסוקים או ספורים מנזקים מבלות ועצור וכפול
 היותר שאפשר ואח' כשתדל ליהם על כל תיבה מוקשת אם מצד רמז התיבה ההיא וכמו
 שתרא בש' שלישי פ' ו' ואם ממקצת מאותיותיה שתדמם גדולות או מגוון משונה מחבדיהן
 כמו דרך משל אם תרצה העודד האמתי וכל לבבך דומה שכל האיברים חומה מקפת ללב. וכל
 חומה. חיים עושר. ברכה שלום. שמחה. כפרה. עטרה. כבוד. טובה. על ואהבת
 את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל וגו' ואהבת יומיך רצון שהוא אהבה התלויה ברצון. אתה
 אלקיך עז שהיא העודד האמתי. ובכל מאדך עושר שהמאד הוא הממון. והיו ברכה כד' א'
 והיה ברכה ונותנת הויה. הדברים שלום הכולל כל הדברים. האלה שמחה כי כן תנאי
 השדוכין מתחילים אלה דברי הברית והם דבר שמה. אשר כפרה שהאשר הוא ככפר עונותיו
 של אדם אנכי עטרה שכל א' נוטל עטרה לעצמו. מעין כבוד שחמכובד מצוה על זולתו היום
 טובה כי אין טוב כאורך הימים והזמן. וכן על דרך זה שתעשה בכל אשר יזמן לך. וגם אם
 תצטרך למשוך איזה דבר ליחסו לאותה מלה אל ירע בעיניך כי בערךך עליו פעם ופעמים
 ישאך בדעתך בע"ה :

פרק י

בשימוש האלפא ביתא למקום נזורה ומספר :

האלפא

ביתא שלבוג' כ מוכנת מאד וטובה להשתמש בה בעד מקומות ותמונות
 יחד וזה או מצד צורת האותיות או מצד המכוון בהם בשמותם מצד צורתן
 ותוכל להתרגל בפתרון הצורות אשר בהגו הנקרים לומר ה' כחכיות. ה' כפה פתוח.
 ה' כחריב. ה' בקורבם. ה' בולד. כבטנה. ה' ב' כה לצור דג. ה' במקל ה' ככסא.
 ה' בסל. ה' קטנה זרם. בסנדלים. ה' בנדין. ה' בצואר ארוך. ה' פתוחה בוכה.
 ה' סגורה שוחקת. ה' כפופה דג כפוף. ה' פשוטה דג פשוט. ה' בעגול. ה' בקדני.
 ה' בחושם שקוע. ה' כסדרל ארוך. ה' נטע פרחים. ה' אילן. ה' בקנבע. ה'
 במגל. ה' בשינים. ה' ברנל פסח. או תדמה לעצמך תמונות אחרות בדמיון צורתן
 כפי שכלך ונטייתך. ולא להתיחס הדברים אשר תדעם או כאשר הם או כאשר תדמה אותן
 אנשים חיים בצורות הנל. כמו אם תרצה לזכור כמה מדות מגונות ראוי להשמר מהם
 השכרות. הזוללות. הרציחה הנביחה הנאיוף האונאה קשות עורף גאווה כליות וכו'. ו'
 בחכיות תיכיד השכרות. ה' כפיה פתוח האכילה. ה' ג' חרב הרציחה. ה' בקורבם
 הנגב השוכר ופתח דלתות כלי' כיוצ' באלה. ה' בולד כבטנה כשן הנואף עוב' מתעבר
 על איש לא לו. ה' כחכה איש מרמה הצד חבירו כדג. ה' כמקל איש קשה עורף נצב
 במקל או עריך שבט לנו כסילים. ה' ככסא הנאוה יושב על כסא רם וגשא. ה' בסל
 הכילאי המצניע הכל בסלו. וכן כלם גם הצורות האלו יועילו לך לקחת האלפא ביתא בעד
 המספר כמבואר בפרק י"ב הבא לפנינו. ואם מצד המכוון בשמותם הלא תראה אומרים ז'
 שבת פ' הבונה א' ל' רבנן לריב' ל' אתו דרדקי האידינא לבי מדרשא ואמרו מילי דאפי' בימי
 יהושע

יהושע כן גון לא איתמר כוותיהו' אר"ף ב"ת אר"ף בינה וכו' מ"ט פשוט קרעיה דג' לגבי דל"ת שכן דרכו של גומל חסדים לררץ אחרי דלים וכו' פי פתוח פ"י סתום וכו' ואתה תשים בעד האר"ף איש גדול או חכם אר"ף ויאש' בעד הב"ת בעל בית דשום' בעד הגי' מל' איש גומל חסד ידוע לך' בעד הדל"ת איש דל' ומסכן' בעד הה"א איש מתן וכדיב כותף ואומר הא הא לך' וכן עד גמירא' ותיחס להם הצונך בחכמה ואם תשכיל עשה לך גם אתה אלפא ביתות של אלגות ובשעים בהמות חיות ועופות' כמו ארז כדוש גזמא דרדר וכו' אריה בקד גמל דוב וכו' אווז ברבור גזס דיה וכו' ואנשים ובשים וכבד עשיתי אמי לעצמי אלפא ביתות על סדר פסוקי החיה וכל בהמות דמש וצפור כנף מלכי ארץ וגו' בחודים וגם בתולות וגו' ואתה של חיות אחת של בהמות אחת של צפרים אחת של שדים וכו' וזעשה בת כביתם בקיאות גדול ואחד תיחס אליהם הרברים אם מצד אותי דבר או מצד האותיות כנ"ל אולי יעל' ליד' אף כי אנכי דכתיב כל המקומות ותמונות אשר תמצא ירך לעשות בסדר האלפא ביתא עשה כיהם טובים מאד מפני כיוון המספד אש' יכונו יחדו ליד' כאשר תסדרם באופן אשר אראך ב'פ' אחרון של שער זה בעה' :

פרק יא

לקחת אנשים ובשים למקומות ונורות ואופן לשים עשרת הדברים בכל א' מהם :

אפשר

להשתמש ג"כ מהאנשים ובשים למקומות וצורות יחד כאשר תגביל בסדר בנות' או שתחקק בדעתך היטב אנשי בית הכנסת אחד דרך ישיבתם ומקומותיהם' או מסובים בסעודה אשר ראת פעם א' ות צידים כמה פעמים כדמיוגך עד ישארו קבועים בו' או כית שימים כדצונך בסדר אלפא ביתא כאשר אמדך לפנינו באיזה מקום שתראה' ויען אם ככה תעשה וגם בכל מקום שתראה שם צורת אדם כאמוד לעיל' וידמן לך להפקיד באדם א' כמה דברים כי לא כל תלך ותלך של מאמר א' או סעיפי דין א' או חלקי דרוש א' תוכל להציב לברו כי יצטרכו לך לפי מקומו האבטי למעט מהדברים טוב כי תדע אשר תוכל לשי' בכל אדם י' דברים מחולפים' דהיינו א' על ראשו' ב' כפיו' ג' ד' בשתי ידי' ה' לחזה' ו' לטבור' ז' ח' לשתי ברכיו' ט' י' לשתי דגליו' וכבר היית יכול להתחיל מדגליו ול' כיה למעלה אבל אין זה נכון אעלי יען כבר אמרנו שצריך לישמר אופן ההדמות שהי' כמו המעשה האמתי' והנה בהביטך לאדם תחלה תביט אותו בפניו ואח"כ ממש ולמטה ככתוב מראשו ועד דגלו לכל מראה עיני הכהן' וא"כ כן דאוי שתעשה גם בפועל המחשבה המשל בזה אם תראה ל' אזור פאמרם ז' ל' עשרה דברים קשים נבדאו בעולם הר קשה ברזל מחתה ברזל קשה אש מפעפעו אש קשה מים מכבין אותו מ' קשי עב' סובלי' אותן עב' קשים רוח מפזרן רוח קשה גוף סובל גוף קשה יין שוברו יין קשה שיבה מפיתנו שיבה קשה מיתח מבט' אתה מיתה קשה צדק' כמסלתה שנה' וצדק' תציל' ממות' תציר' בדמיונך האיש שבמקו' ההוא עם הר קטן על ראשו' תתיבת ברזל כפיו' אור של אש כידו הימנית' עלוהית מים בשמאלית' עב קשה של מוך מזהה' רוח יוצא משבורו' גוף כפל קטן תרוי כדברו הימני' קנקן יין תלוי בכרכו השמאלי' כ' עינים סגורו' על גב דגלו הימני' גלגלת מת דגלו השמאלי' ועני לפניו מקל של צדקה' ובכן תוכל לחלק מכוונך בדצונך וכמעט צורה ויהיה יות' מקובץ וע' כ' מוכן מהרה לזכירה' ואם כל נתח מדרושך לא יתחלק מעשרה כי אם א' לששה וא' לשמנה' ואת תעשה למען דעת כמה מהם שמת בו ולא תחפש במחשבתך אם יש בו יתך

שער שני פרק יב

או לא יתדם מספר ברזל תחוב בחלק האחרון והיה בכואך עדין בצורך ודאי תעמו ותעבור
 אל האיש אשר אצלו דק בזה הוזהר לשים הצורות האלה באדם אקטבות למען לא ימנעו
 ממך ראות החלקים ברור כמו ההך שתצויר על ראש הכל' לא יהיה גבורה ורמול' כי אם
 מהמעויירי או מאותם שעושות הנשים של באק להג השבועות וקורות לו הר סיני וכן
 העב הנפל והקנקן כלם קטני ותש' אלו הדברים בסדר דאשן על הראש השני בפה
 וכו' ועם ההרגל בקל תצויר מספרן שהדבר שבחז' הוא החמשי ורגל שמאל תשיעי ויד ימין
 שלישי והטבור ששי וכן כלם כסדר ושלא כסדר ואפשר נ' כלשים בעד צורות בהמלחיו
 ועופות ולרמוד נ' מחלקי נופותם כמה מקומות אך אין זה ישר בעיני לכן לא אאריך בו
 זכור והכן באמוד כי הוא טוב יפה ומועיל :

פרק יב

בתקון הלשון בימא לקספר כס:

הלא

אמדותי לך כפ' שביעי דלעיל צורך הסדר בכל מלאכה או כי יפיה תלוי בדעת
 כל דבר במספר במפקד ודע כי ברבר זה נבוכו כל חכמי יועציה אשר לא
 מבני ישראל המה כי הוקשה עליהם ר' למד דעת המספר כי אם בתמונות כפי כתם נוספו
 מחוץ על הצורה הרומזת כאשר הוריתך מהעשיריות בפ' הכל' וזה מהעודד המספר ברור
 ונודע באלפא ביתא שלהם כאשר בשלבו ובלשוננו אשר לא לחבם קדוש יאמר לו לכן
 טרחתי אני ותקנתי כל האלפא ביתא עד שתראה ברור מספר עשרים וחמשה באופן זה
 תסיד ותבין מהצד ג' אותיות מהכפולות והם ס' ק' פ' וסימן מבין והיו כלא היו אה' כ' חשוב
 עד אות הו' הכל יודעים שהם מספר עשרה כל כפופה תהיה לך לרא' פשוטה יב' ה' ל' ג'
 כי כן הוא נ' במספר קטן חמ' פתחה יד' ג' היא ד' במ' ה' ה' כ' כפופה טו' ה' יו' הע' א' הפ'
 יז' ה' ג' כל' כן במ' ה' כ' ה' כ' א' שכן היא א' במ' ה' כ' ה' כ' ה' כ' ותמונת
 אות משולשת זה א' ל' כ' ובמעט מהעיון תחקה זה בדעת דוד איו בכך אם תעש' אלפא בית'
 של נטעים ואלגות או בהמות חיות ועופות כאשר רמזתי לך פ' י' לעיל או אבשים ובשים
 באיזה מקום שתחקה אותם יהיו לך המקומות והצורות והמספר והסדר הכל יחד בתקון
 אשר עתה אוסיף אליך כי עני גלית לך דעתי כי כל אשר תוכל להקנות באבשים ובשים
 חיים וביכרים אצלך טוב שתעשבו מכל יתר מיני המצאות אשר תשמע ממנו ומאור רני
 תמיד יהיו רבוי מכאן והלאה על דרך זה ר' בהנחה שיהיו צורות יק חיים מדברים לכן
 אם יצא לך לטובה בעשותך מקומותיך בדרך ושכונה א' ולצורה בעלי הבתים וההכניויות
 יודעין ומכירין הרי זה טוב וכן אבשי בית הכנסת כאמוד לא תוכל לעשות מהם אלפא
 ביתא כי צריך לקחתם כאשר יודמנו ולעשות להם מספר צריך שתשתמש בתחבול אשר
 למדתיך בפ' ד' לעיל מהחמשייות והעשיריות ואם תרצה להוסיף ביניהם בג' ד' ו' ו' ו' ו' ו'
 מצורות אלפא ביתא מהנעמי אשר הן אית בפ' וע' פ' מספר ד' תשימש על ראשם כמבואר
 שם וכן אם יזאו לך מקומות חוקים בשכונה או מחלקי הגית אשר ילמתי לך פ' ו' ותדע
 לשים לתוכה לצורה בני אדם או שתקח לך בלי חיות לך צורות פשוטים צורת בני אדם וזה
 מאד ככון אצלי ותשימש סביב כחצר או פרחודיו או הוד גדול צא ועשה כן כחד
 לך אנשים היותר שתוכל מחביריך או שתכירם ויהא לך עסק או חברה עמהם וסדרם סביב
 סביב בשמותיהם כסדר אלפא ביתא כנ' ל' כל א' פונה קצת לחברו והיינו א' אל' ה' ה' אל'

הג' וכן

אז וכן כלם ויהיו למשל אברהם ברוך גרשון דוד הושע ופסי ורח הזקיה טוכיה כזבן בהן לוי
 משה נחמיה סעדיה עזריאל פנחס צמח צדיק קלובימוס דפאל שלמה תם יאשה אחתי ואם
 לא תמצא באיזה אות איש כל בכך תוסיף או תגרע משמו או קח שם היחס בעד שם העצם
 או תשים שמו אשר זקראו לו בלשון לעז אשכנזי איטלקי יוני או כפי המקום אשר אתה בו
 או כגונו ובעד כזבן וכהן יען מעש הם הנקראים בשמות יתחילו בכף בעד כזבן תקח איש
 ידוע לך לדובר שקדים תמיד והאמת (במקרה כי לדעתי לא יקשה מציאותו בדרך הזה כמ'
 עיר) ובעד כהן איש פלו' וכהן הוא ממכיריך יתזכור שהכהן הוא י"ב סמוך ללוי שהוא י"ג
 ובעד צדיק תשים איש חסיד בעל מעשים טובים אם תכירנו ותזכור שהוא כזבן ימצאו לך
 כ"ה מקומות וצורות ומספר הכל יחדיו ואם תרצה לעשות לך עשר אלפא ביתות ויות תוכל
 בשופך על החקן א' מסימני העשיריות אשר הראיתוך בפ' ותרדע אם היא אלפא שני'
 או שלישית או ששית ומהרה תוכל להוסיף על כ"ה או על ג' או על ג' ו' או על ג' ו' ו' ו' ו'
 מספרו בדיוק שמע והבן כמראה והבסיון וההדגל ועזרדך כי אכי בעצמי מצאתי און לי מאד
 בתחבולה זו וכל אשר חכמי ה' לא סבעתי ממך בעין טובה וכפש כויבה :

שער שלישי

פרק יא

גמור המכוון במקומות ומהתקיים אליהם ותכלה מהדומם ומהנמתי:

עיה

כאתי להסמילך בינה מההלך היותר הכרחי וקשה אשר במלאכה והוא אחרי
 אשר הכינות בלבבך המקומות והצורות מוכני' להיות לך דרך להפקיד בהם
 מכוונך ביחס ודמיון ועוד בנקל כה זכירתך להם י ועם היות כי לא אוכל ללמד על הפר' על
 כל דבר ודב' כי יצוי מעל' איש העולה על הלב לאין תכלית וגם אאלתת סדר מתמיד לכה
 חמדתה כי כל א' ימצאו לעצמם יחס וזכור כפי נשית דמיונו מ' מ' ללמד על הכלל כלו
 יצאתי בזה ובה ושמע חכם ונוסף: כל דבר אשר תבקש להזכיר לעצמי יהיה או עצם נראה
 או בול' נרא' או מקור נשוא בעצמי והנה העצמי הנרא' הם או דומ' או צומח או חי או מדבר
 או השמ' וצמ' א' כ' אם תרצה לזכור מאין דבר דומ' או צומח ת' כל' לעירו מהדבר כמו שהו'
 או מסגולתו או מאיזה א' ממקורו או מדבר דומה או רומח לראו משמו או מאד' או בעל חי
 נקרא על שמ' וזולת אלה כמו במשל אם תרצה לזכור מאין אמת או מזהב או מכסף או מעו'
 תוכל לציירם כמות שהם ויהיו אותה האבן או כלי או חתיכת זהב וכסף או כיס של מעות
 נתון במקום שיחדת לך או כפי האיש המושג לצורה או דבר דומה לרא' האבן או מאיל'
 ומהדיד או משמחה או מאנ' כזהב וכסף או משם האבן והזהב הן בלשון הקד' או באותו לשון
 שאתה נהוג בראו מאדם עשיר או צורך שאתה מכיר או ממאמ' של תוד' דעת ל' בה הנחמדי'
 מזהב וכדומ' ואם רצונך לזכור ים או נהר או מעין או תצוירם ממש לפני מקום התמונה או
 תתן כפי הצור' כלי גדול שופך מיט' או עולה ומשקה ומטביע בו איזה א' או סך השם כלי או
 פרטי א' אותו נהר בלשון הקדש או בלשון לעז שולך או מהכסם שאמר' עליו ים הדיכמה או
 מעין נובע או איש דומה בשמו לשם אותו ים או נהר' או מספן הולך וכא תמי' כימי' ובכדור'
 או מאיש שמו' בהם בתוכה וכן האש או תצוירכו בעצמו לבת אש או גדולים דווקא שם א'
 דבר חם שורף או כד' דולק כי ה' התמונה או ממקור' או דבר ששרפו אש או משמו איך שיהיה
 או מהתק' מימינו אש דה' לראו משם איש דומה באותיותיו לרא' או כפה נופח באש פחם

תמיד וכן אסתרצה לזכור מאלן של תכרים תצירבו כמות שהוא במקום ההוא נשועי או
 תתן כיד איש התמונה ללך או תמרי או תשי'אלו אדם צדיק על שם צדיק פתמר יפרח
 או אשה ושמה תמרי וכן כל ידוע ובטעיה צמח או פרח שיהיה תבקש עליו רמז מאיזה צד
 מהצדלי הכ"ל ואתו החתב או יס או אש או אלן או מה שיהי' כל עוד שתדמהו משב' ובאופן
 משונה ביותר כגון האבן או ההחב בעש' באיזו חקיקה הים זועף האש מלהט בחוקי האלן
 של כסף וכדומ' והצורה עושה בהם פעולה זרה תזכור שיהאופ' שתחקהו
 ירמוז' כפי פירוש המכוון כמו שאם תרצ' לזכור פסוק כוכב אבן וגמל החולל כעס אויל ככד
 משניהם תדמה אבן על שם הצורה גדולה ומכבדת מאד ושק קטן כלא חול' תלוי בעצמו
 מושכו למטה ואיש לפניו עושה שטויות ופניו זועפים ואם על שדה איש עצל עברתי תדמה
 שדה ואיש הצורה בתוכו יושב בכחת בידים תבוקות וכן כלם ותפק רצן ומה':

פרק ב

מכעלי קיים כלמי מדברים וקאלס:

כל דבר שיש בו רוח חיים זכרוהו ונק בהו ג'כאו ע' עצמו ממש או משבעו או מרותיו
 הידוע' לך או מאח' דומלו בכך או משמו או אחר כשמו או מפעולותיו ומלאכתו
 לא שהבעלי חיי' אס' תוכל לתקנם כדמיון שיעמדו באיזה צד או יעשו איזה תנועה יעזרו
 ביותר וידמו בפדט אל המנוקש מאתך כאילו תאמר ברצו'ך לזכור אריה שאנ מילא ייר'
 תצויר שם אריה ממש ופיהו פתוח לעומת ה' ויהי תעמוד מבוהלת ויראה ממנו או איש
 גבור כארי ידוע לך צווח לעומתה או חתכת בגד מגוון הארי הנקרא ליאובאשור או מחתול
 הנקרא אריה קטן וכתב על ראשו או מאדם ש שמו יהודה המכונה אריה או צפדיני' שטרפו'
 וכתר עליהן ואם תרצה לזכור לך אל כמלה עצל' זכור תחלה מ'ש פ'ה מהב' לצויר הדברים
 הקטנים בכמות גדול' ותדמה כמלים רבים כאים ורעים לפני הצורה העומד' בידים חבוקו'
 או שהצורה תראה היות ברגליה חולי הנקרא מהכמלה או איש זדיז ומהיר לאסוף הון או
 מהוראת שמה ממש או כד צבור תוך חודי עפר וכיפים וכן תעשה לכל יתר הב"ה בלתי
 מדברים אמנם האנשי' יקל ציורם מאד מחמת הצדדין הרמזים לעיל וגם זולתם לכן
 אס' תכיר אותו פלו' ותצויר שם הוא בעצמו הרי טו' ואם לא המשל בזה תרצה לזכור עזרא
 הסופר תרשים איש חצוני מקנא לשוב אהיו בני ישראל או איש בקסת סופר במתניו
 וקולמוס לזכור או איש ששמו עזר' או איזו ארת מתקנותיו ששעה או ספרו שבכתו ניס' או
 ספר תורה שכתב הוא יאו אחד עמוד ותומך לניפל וכיוצא בזה ואם תוכל לשים שנים או
 שלשה מסימנים אלו כאחד הרי מושב' ועוד תעיין בפ' ט' שלפנינו בהשמות:

פרק ג

מהשמים ונכאז:

חלקי השמים וכל צבאם הנראים לעינינו נצוירם כאשר הם דהיינו בעד שטחיות
 האויר הקרוב לרקיע נדמה יריעת משי פרוסה ובטויה מגוון תכל' מלא כככים
 קטנים חככים בתמונה שדגילים לצויר אותם בחמשה קצוות כזה * מאינים כזהב
 השמש

השמש בפני אדם ונעוץ אור סביבו כזה ☼ הלכנה בפני אשה מחולק' כחצי עיגול ובקשת
 צהפך כזה ☾ או השמש איש יפה מהיר לבוש מכלול וצור השמש הנ"ל על ראשו והלכנה
 אשה צנועה יפה ועזרת הלכנה הנ"ל על ראשה • וכן החמשה ככבי לכת הארזים שבת •
 איש זקן ובעל שנאה ובגדיו קרועי • צדק • איש צדיק עשיר ופניו מצהילות לבוש חמודות •
 מאדים • פריץ ואיש דמים בלא בידל ועץ חנית ושערו אדום • בנה • אשה יפה עד מאד • ככבי
 איש הולך בשליחות כהונה בכנדין אורה • וכל אלה בככב א"על ראשם • גם מצד שמם
 נוכל לציירם • כמו שמש בית הכנסת במקום שמש • מפה לכנה במקום לבנה ידים במקום
 מאדים • וכו' • אך ה"ב מזלות שלה שור תאזמיס כרטן אדיה בתולה מאזנים עקרב קשת
 נדי דלי דגים יקל לציירם בצורתם ממש כי הם צורת נ"ה או כלים • גם יש רשמים נהגו כם
 חכמי האצטנבנות לרשום כם הצורה ככבי לכת וה"ב מזלות ישמשו לידועים כם הישב
 ואלו הן • שבת ה' צדק א' מאדים י' חמה ☼ ננה ♀ ככב ♀ לבנה
 ♀ שלה ♀ שור ♀ תאומים ♀ כרטן ♀ אדיה ♀ בתולה ♀ קשת ♀ מאזנים ♀
 עקרב ♀ בעיני כן נוכל לרשום אותם מתנועות ועושי רצונבו • כי על כן אמרתי טוב מאד
 כל עוד שתוכל לעשות התמונות אנשים מכל דבר יולתם • לקות השמש והירח נדמה אדם
 ס' אקה בדעוה לאיש או לאשה אשר דמינו בצורת שמש הלכנה • או שיהיו מעוטי סחורים
 וכן לאשר ידע בחכמת האצטנבנות יקל למצוא אופן לתת צורה לכל ככבי השמי וכסל"ה
 או מצד שמם או מצד סגולתם וצדדים אחרים •

פרק ד

הפעולות והמלאכות

הפעולות

הנראות הטובות הנה אורעות יקל עליך לרשום אותן כשיחיו לך תמיד
 הצורות אנשים ממש עומדים במקומותיך כאשר ייעצתיך • ותחכם מצד
 הפעולה או כליה או הפועל • ר"ל שתזכור הפעולה בעד הפועל והפועל בעד הפעולה • כמו
 האכילה והשתיה תדמה הצורה אשר במקום ההוא אוכלת ושותה ותזכור מאיש פלו' הזולל
 והסובא • הדבור כפה פתוח וולשון מתנועת ותזכור פלו' בעל שפתים • ההריגה שיהיה
 חרב ביד הצורה ותהרוג איש כופל תחתיה • הגניבה שתסתיר איזה דבר תחת מלבושיה
 שנכבה • וכן כלם • או אם תשי' שם בעד האכילה ושתייה אדם ניכר אצלך לזולל וסובא •
 או כלב או חזיר • ובעד הדבור איש לשי' או עוף הפאפא גאלו' • ובעד ההריגה רוצח או נדבצח
 ידוע לך או דוב אורב • ובעד הגניבה נגנב מפרדס • או תחול לקח כשר סכית הבישול
 וכו' או אם תשי' לפני הצורה שלחן ערוך ירמוד האכילה • או כמה לשונות ידועל הדבור או
 כלי זין מלובלי כדס ידועל ההריגה • או ממך כחבא כסמדיש ביות יזכר הגניבה •
 וכיוצא באלה • וכן המלאכות • אם תרצה לזכור אודג תופר או בוכה או כותב תדמה הצורה
 עושה כן או תחקה במקום אצל הצורה איש בעל אותה מלאכה בקי וידע שם וממנו
 תזכור מאותה מלאכה • או תשים שם איזה כלי ראשי מהאזין או תופר או בוכה או כותב
 וזכירוף המלאכה • א"כ כל ספורי התורה או של דבריהם ז"ל וכן כל הדינים שיש בהם מצות
 עשה או לאו שיש בו מעשה וגם הלא תעשה מצד הפכס לא יקשה עליך להצניע' באופן הנ"ל
 ע"בלא אעמים עלי ועליך לתת לך פה משל מאלו כי לקלים המרוץ כם •

שער שלישי פרק ה

פרק ה

מקדברום הכנאפים וסווס וכלמי כנאפים:

אמנם

הדברים הנמצאים הווי' ופועלים אבל הם בעלמים מן העין זה ממה שיקשה
 עלינו מאד לציידם * אחרי כי כל דבר אשר לא תחזינה עינינו לא נעז מה
 נעשה לציין אותם בדעתנו כמו הבורא ית' אשר אין לו דמות הנוף ואינו גוף * ויצטרך לך
 זה פעמים רבות אם בעל תורה וכו' מהשבותיך * וכן המלאכים והשטן והמזיקים
 הבשמה האויד והרוח ג' ניהנם וכדומה לאלו איך נדמה אותם ואיך בציירם: כזה עיינתי
 הדבר מאד כי לנו בני ישראל אשר נאמר לנו פסל וכל תמונה יהיה זך מאד * ע"כ אמרתי
 תוכל לדמות בדעתך הית' כאש אוכלה על ראש הצורה הקבועה במקום ואשר תדע לרשו'
 תרשמו באותה צורה והיא תעשה מה שתראה לשם הית' כמו דרך משל ברצותך לזכור
 מז'ל שהלוחות היו ששת טפחים שנים ביד ה' כה ושכים ביד משה וכל השנים הלוחות בעד
 הצורה שהאש על ראשה ואיש שמו משה לפניה מחזיק גם הוא בקצה שלהם תוב' והושפם *
 וכן מז'ל כשעלה משה למרום מצאו לה' בה שהיה קושר כתנים לאותיות וכו' וכן תמיד *
 וכן המלאכים אין בהם איסור לציירם בדעתנו בעוד אנו במלאכה זו בגוף * אחר שהיו גם
 הכרובי' כרביא פורשי כנפים ו' לכן כשתראה לזכור ממלאך תצוהו בחור טוב תאד כאד
 בעל כנפים וכידומה שהיה דמם למשמדתו כמו למיכאל * תתן בידו צלוחית מלאה מים *
 דגבריאל אש * לאוריאל אבוקה של אור * וירפאל כוס של עוקרין * השטן והמזיקים
 תדמם אנשים שחודי' ככושוי' וקרבנים על ראשם וכנפיהם ככנפי העטרף * ומלאך המות
 בסכין או מגל בידו * הכשמה נערה יפה רזה ודקת הנוף מלובשת מעיל בוק ללבן כשלג דק
 מאד * האויד והרוח איש ונחיו נפוחות מוציא מפיו כמה בצויות ממוסכי של רוח חזק מאד *
 הגן ערן כשמו כן הוא ציורו גן פרחים ועדנים וצדיקים וישבים ועטרותיה כראשיה ונהבים *
 הניהנם טוחה עמוקה ורחבה מאד מקום חשך ואפלה אש ונפרית ומלאכי חבלה מכים
 ושודפים כמו נשמות * וכן תלמד לעשות בכל דבר דומה לאלו * ודי בזה הערה:

פרק ו

מקדברים ומקרי'אין להם נשא אלא כענם * ומחלה מה מדומה ומה הפליוות:

ראה

זה מצאתי לעצמי ג' כקשה הציור במאד מכל העולה על הדעת לעשו' ולדמות
 והוא הדבר אשר איננו כלום בעצמו כי אם בשוא מאלתו כמו מדות האד' טוב'
 או רע'ת לכבאה תאוה וכבוד נדיבות דחמנות גבורה ודומיות * וההפעליות כמו הכעם
 חבושת היראה * ומה' ית' ההשגחה הידיעה הסבלנות החכמות למיניהן * הוסיף שני' חדשים
 ימים ולילות ושעות וכל כיוצא באלו * ולמען לא תחסר כל במלאכה זו אמרתי אוידעך איך
 תעשה * כל המדות וההפעליות הנ'ל תוכל לציירן או מצד הרושם המראי' מתוך כבעל יין
 או ע' איש ידוע אצלך שתהיה בו ביחוד אחת מהנה * או א' מספורי' הדורה או ב' שתהא
 מיוחסת לו * ואם ידעת בדמזי המצריים קראום גיידוג' ליפיצי יועיל לך מאד * כנן הקבאה
 איש ועיניו בולטות ופניו רעים וגופו רזה ונחש כרוך על צארו * או קדח בן יצהר * או הדיח
 למינה כי' ביוו בלעז שאמדו עליו שמקנא אפילו בבניו בקאותו אותם שמנים במה אותם

שער שלישי פרק ו

בפניו התאוה איש ופיו פתוח וידיו סגורות ולפניו אותו דבר שתלצה ולדמוז שיתאוה אם
 ממין או אשה או מאכל או בלעם כן בעור או האב הכבוד אדם זקוף קומה בעינים דמוז
 ועין עולה מדאשר או חמן האנגי או השוים פאו כי בלעז הרחמנות נצב כצואר עקול מדין
 זו לזו תקופות כמעט בוכה או אברהם אבינו ע"ה או יונה מנחמת על בנייה הגבורה אדם
 חזק מבר עמוד שיש או שמשון הגבור או שור פר מקרין הכעס איש ועיני אדומות
 מוציא רוח מבחיריו ומגאים באצבעו או אחשוורוש או הרוב הבושת משי ידיו על פניו
 גד אכסתי כלמה פני ומסתתר אחר הנדר או אדם חוזה או הנמל שצבוע בכל דרכיו
 היראה עומד מן הצד וממתת או איוב ידא אלקים או השטן קובל ליי בלעז או תשים
 שם איש ידוע לך היותו כשבע מקנא או מתאוה או נאה או דחמן וכו' ובהית כבד אמרת
 אחרי שתדמה איש אוכלה על ראש הצנרה הנצבת תצייר בו דמאותו דבר בכך א"ת לדמות
 השגחת ה' תצייר ראש האיש ההוא מלא עינים ובר קטן שעוה בידו בודק ככל מקום ואם
 הידיעה תציירנו תוך אסתרולוגוס כתמונה של ב בתים לפניו מודיע עתידות או כמה
 כלים בכיסוים מגילי לפניו וכלי כסוי הסבלות האיש ישליכו בו אבנים והוא יתן
 ידיו זועג'ה וקבוצ פיו ושה שכמו או תשי בעד ההשגחה אדם ניכר לך משניה בביתו על
 פנים קטנים או עוף הנשר דק הדאות מאד ובעד הידיעה חכם שבדרךך או נחש טוב
 ובעד הסבלות צידם שתדענו סובל יסודין באהבה או שה אחד וכן תעשה לכל הרברים
 הפנימיים ובלתי בראים ובדרך זה תלך:

פרק ו

ההסכמות יג מרוק הנמ' וחזקן טמים מדסים שכובות וס' וללה:

אם יצטרך לך לצייר החומר למיניהן תצייר שם אדם רשום באות החכמה מן הקדמוני
 כמו רבינו הקדוש במשנה אביי ורבא בגמ' ד' שמעון בן יוחאי בקבל' ד' רודקמחי
 בדקד' הו"ם' כס ברפוא' ע' קולא בתכונ' ד'ל' כג בפ' ילוסופ' ד' גיה מארחי בהנדס' ד' שם טוב
 בהניין טיסי' לראון בעל גופ' צופי' בהלצ' ד' אברה' פריצול במפ' העור' קוסמוג' אפיא' בלעז
 וכו' או מחכמי א"ה כמו גא' ליבו ברפוא' טורומ' או בתוכנה אדס'טו בפ' ילוסופ' איוו' קלידי
 בהנדס' איוו' ראי' בהניין ציציור' כי בהלצ' וכו' ואם לא תדע לצייר בדעתך תמצל'הם דמיון
 או מצד שמש או כניס או מעטיה או מצד שם החכמה עצמה כמו שית באר בפ' האב כציור
 השמו' או תוכל להפקי' שם אדם חכם או מעיין באות החכמ' מיודעין או מכידיך אותו בעד
 הדקדוק מי שיקלרף משה א'עד שיעשנו דק' למשנא' כספ' משניו גדול' פתו' בידו קוד' ושונוה'
 לגמ' שני' מתוכהי' בהמיה דבה' הרפוא' מחזיק בידו כוס של שתן לתכונה כלי האצטרולב'
 לפילוסופי' צורה של טיש בעד חומר וצורה שהם התחלו ראשונות להם להכריס מחוג' אית'
 להניין שני' מנחה' זה לזה למפת העולם מאותם הקלפי' שמצייירת עליהם' להלצה לשון
 של זה ביכו' ובכדוראי' יהיו לך כמה אופמי' להכרד החכמות כלן או חלק מכל' א' מהני' והבן
 כס כי אולי יצטרך לך זה בכל שעה לזכור תחלת כל מאיה מין חכמה הוא גוש' שלך איערך
 ג' על שלש עשרה מדות שהתורה בודשת בהן אם יודעין לך לזוכרן מפני איוו קשיא או
 תירוץ או עיון שיהיה איך תעשה הקל' וחומר תדמה ביד הצורה או לפניה שני משקלים א'
 עולה ו' יורד א' קל ו'א' כבד גדולה שוה מאזני' תלוי' ועומדים בכך אב יסוד' א' יו שני חלקי
 יסוד עולים ומסתעפים לכמה חלקי בנין כלל ופרט אגודת פרחים בעד הכלל ופרח לבדו
 בעד הפרט ותשימם זה קודם זה או אה אחד זה או זה באמצע זה וישמשו לך לכלל ופרט
 ופרט וכלל וכלל ופרט וכלל ומה שהיא צריך לפרט וכו' כפי המקום שרשומם

שער שלישי פרק ה

יוצא חוצה מאגודתו או נכנס והצורה מתעסקת בהם כאותו אופן דבר הלמד מענינו
 תשי' אצל אותו נושא דבר יפרשנו ויודה עליו כמו לא תגנוב שא"ל במכילתא אהר לנגוב
 נפשות ולמדוהו ממד' זה תציד שם איש חשוב בעיניך לנגב ואח' אצלו מסתיר תחת זרועותיו
 ילך קטן שנכב' דבר הלמד מסופו תשי' אצל רגל הצורה רכב רוכב על פירושו שני כתובים
 חסכחישין זה את זה עד וכו' שני ת"ח מתוכי' כל א' אומר הפך חברו ובא שם ת"ח שלישי
 וזן ומכרע' או ארכובות הצורה דא לרא' נקשן והוא משו' ימינו ביניהם ומעמידם וכאלה
 תעשה לך דמיונות ומחשבות' הזמן בכל' לתוכל לציירו כמו שציירוהו הקדמונים זקן
 בעל כנפי' ועל ראשו שעה של חול ובידו מגל גדול השנה גדל' עם השמש עליו סובב סובב'
 החדש גדל' עם הירח עליו סובב הולך' ושמות החדשים הן עברים הן בוצרים רזוכור אם
 מצד התיאת שמש כמו שיבואר בפ' שאחר זה ואם מהבעשה בס' כמו בתשרי הבעי' בחשון
 האסיף' בכסלו הזרע וכו' או מהמועדים ותעניות וחגים הבאי' בס' או מהכספד דאשון
 שני שלישי וכו' או מהמזלות המושלים מאזנים בתשרי עקרב בחשון קשת בכסל' השביע
 יען בקרא שבת יורה עליו ככב שבת' או איש בקרא שבת' או כגד או דבר אחר מיוחד לשבת
 היום איש כלו לכן וכו' ב' קרסם של זהב ככת לרוץ איה' הילולה אשה כושית בידה' ב'
 סכינים גם היא ככונה לרוץ' שמות ז' מי השבוע או מהכספר א"כג או ממזליהם יום א'
 חמה יום ב' לבנה יום ג' מאדים יום ד' ככב יום ה' צדק יום ו' נגה יום שבת שבת'
 או מה' סתכות שיחדו להם ולא' ככבי לכת האלקימיס' ש' דהיינו זהב להטמ' כסף לל' כנה'
 ברזל למאדים כסף חי לככב' בדיל לצדק' נחשת לבנה עופרת לשבת' השעה
 שעה א' של חול וסימן המספר שתראה עליה' ובזה בס' ד כבר הארתי עיניך בקוצו וארת
 תוסיף בחכמתך ועמלך לצייר הדברים הבלתי נראים ובלתי נמצאים כי אם בנושא אשד
 כנדה מלאכתם מאד על כל בעלי הכמה זו :

פרק ה

תמות הענס' ופמי המכחיס:

שמות

הדברים דומים או צימח או חי מדבר אם הם מדבר ניכר אצלך יקול עליך
 לשומם בעצמם ביד או לפני הצורה כלם או קצתם ותכף תזכרם יהיה אבן
 או מתכת או פרח או אילן בהמה עיף איש או אשה כאשר לא תשכח לעשות מהקטן גדול
 בהרבות החכמות כאשר ביאתי לך פ' מהב' ומהגדול קטן בקחתך הילק בעד הכל' אם
 תרצה לזכור עיד אחת תקח ותשים שם חדר או כלי פרמי אליה או דבר רשום שבה ואם גן
 גדול אלק רשום שבו ואם עדר של עזים עזא' ואם עם נגיף המלך או הראש שבהם סוף
 דבר כאשר יהי ידועים לך ממראה עיניך אשר תראה תציירם שם ומיד תזכור סמותיהם
 ובאבשים תוכל לשים אם לא תכירם זה תחת זה היינו איש נודע לך כמו במקום רבי יהודה
 הנשיא א' ממכדין בקרא יהודה במקום רבי שמעון בן יוחאי אח' בקרא שמעון אך אם
 לא תכירנה ואין לך מכיר שיהיה שמו כשמו או מחמת הזרות לא נמצא כמהו תצייר בתמונה
 דבר ריבול להיראת השם' כמו עקרון עזה עדועד תדמה הצורה עוקרת נטיעה או עז אצלה
 או אלק ערער וכן תעשה לאלק או היה בלתי ידועה לך במראית העין וה' לזכור שם בן אדם
 כן תעשה כמו בעד רב סל' תדמה ס' א' על ראשה' בעד רבי טרפון בן טוה' ק' בעד בהשין
 נחש וכו' או בעד אביי אביך בעד רבה רבך ובלמדך בעד רב אחאי אחיך וכו' וכן תעשה
 בהכננים

מהכונים ושמות המשפחה - וכן משמות האומות אשר לא מכני ישראל חמה הן מארצות
אנשי משפחו או מה שיחה אשר לא ראו עיניך תדמה מצד הוראת השם או בלשון קדש או
לענין כמו דומ'א תשים איז הדב ברומ' מאנ' טובה צלוחית כן טובה אפירא' זה אשה של
ברזל פיודינצ'ה סל של פרחי פלא' טובי'א יש גם ופליט' יאס'ר' פואגדת אוזב וכז' ואם יהיו
מקומות או דברים או אנשים רשומים בתורה או בספרים ראשי' תזכרם כי תרשםם או מעד
כנויים ותארם שם או מאיזו פעולה רשומה ספר או חבור שעשו - כמותו בל קין באיש חורש
כחשת וברזל' משה איש ולוחות בידו או רועה צאן' רבינו הקדוש איש זוקף עשר אצבעותיו
למעלה' רד'ק' איש נקרא דוד וקמח על בנדינו' רבי יוסף קארו בשלח' מאכל ערוך לפני
או עומד על עגלה וקרן' האמנם אם יהיו השמות בלי משמעות כלל וזרים מאד תעשה גם
ככל אשר אורך ואלמורך בפ' הכא בע' הי' במלות הזרות - וכעת לא אמנע עצמי מלהזכיר
פה הערה קצת כאשר תצטרך לזכור דבר קראת באיזה ספר למען תדע להגיד שם המחבר
והספר והשער והפרק והדף או החלק והסימן והסעיף או חלקו אחר שיהיה כי זה חשבתי
מאד מן המאורע והמצטרך לכל מעיין חוקר ודורש' וזה תעשה כאשר תחקה שם המחבר
כא' מן הדרכים הכל' וספרו על ראשו ועל הספר דבר דומז הוראת שמו ובידו א' מספר השער
או הכלל ובשנית מספר היותד פרטי כמו הפרק ומלפניו מספר היותד פרטי ג' שהוא הדף
אם תצטרך לכל זה - ואח' תשי' לפניו או בצורה שאצלו קשורה לזו המאמר או הדין או
המושכל אם תרצה לזכור מהכתוב באותו ספר - המשל בזה יצטרך לך להעלות בדיעבד
כתב הרב המורה בספר מורה הנבוכים הלך שלישי פ'ט' דף פ"ד למנע טבע קיים קייס
עומד אינו מפעולת פועל א' א' להשתבותו כלל ומפני זה לא יתואר ה' ביכולת עליו' תדמם
לפני הצורה הקיימ' איש נקרא משה לכוש רופא בספר על ראשו' (ואנב טוב שתודע כי מוטב
יהיה אם הספר ההוא יהיה ספר המורה עצמו שאתה רגיל או קראת אותו דבר מתוכו כי תכף
תכירנו בקשיותו ומכסחו) ועל הספר יד מורה באצבע זכיר האיש משה הימנית חרב מורה
על הג' או שני ברזלי כנס מורי' על מספר הג' מהאומות כאשר אמרתי בפ' ז' מהב' זכירו
השמאלית דג כפוף מורה מספר הט' ככפ' י"ב מהשני' ובהיקורתיו זג ברבדים שמנים
וברגליה קידכ' א' ואח' כ שים אש על הצור הקיימ' ה' פניה עמוד בראל תבקש להיזו ולשבדו
ולא תוכל וזה יורה לך למנע טבע קיים וכז' או אם תרצה לזכור כתב הדב קא' ד' ז' בטור
חושן המשפט סי' ע"ב סעיף ב' ג' דף מ"ח אם המשכן הוא בעין ואינו שוח' שיעור מעותיו יכול
הלוה לכוף ולפרוע מעותיות שים איש שמו יוסף עומד על קרן ועל ראשו ספר באותו כרך
שקראת בו ועליו השן באכנים טובות וכז' האיש הימנית שני כל בל' שבעי' או חזן ברגליה'
ופיה פתוח וכירו השמאלית אבן מרובעת כדרכן תחוב בה ומחיקות תלוה אבן מרובעת
ג' כ על כסא קטן' והעזרה הקיימת תרא' בידה אחת משכון כפול כמנהג הכנדי' שהם משכון
בבעלי חמיות המלכים באיט' ויאה שיחה כלו בלוי נאכל מן העש וכידה האדרת תחטוף
מעות' האמנתי כי בהערה זו תשתדל מעצמך ותועיל ככל מחבר ובכל ספריו היו מעודים
לכפשך וכן לגרנותיך:

פרק ט

מהמלות ועצרות:

אזן
זו מן הצמחות להבין בחלקי תחבולה זו וקשה מאד איכה בדע את הדבר אשר

עצור שלישי פרק

אין לו חק שקרות עם זולתו כמו המלות זעירות כי גם כל אשר יען אין והגם כיעל
 חמטט יצטרף לאסקוי אדעתין דברי דיוק כאלו מ"מ שלא להניח דבר אשר ידבר לא תהיה
 בו בדבר המלאכה הזאת וגם לצורך זכירת מלות לשון אחר כאשר יבא ב"פ הבא נאמר כי
 תוכל למשך כל אחת מהלוא לאיזה משמעות תרשום אותה כיתר הדברים כלומר מלת כי
 היא גת יבת טעם ואתה תרמה הצורה בקצרת שיכול בידה בנתנת אותה לזולתו גם הוא
 מצטרף לו דבר אחר על כן תרמה וזאת בידה שטרף ומשיג כל היא מלה כוללת ובכך תדמ'
 הצורה הניבכת כזדוע ויהי כמה דברים אשר מלשון אושר יען מלשון מעבה אין מלשון
 מיאין וכיוצא בזה ויניעצך לעשות בקיאות להביא המלות של תבועה אחת לידי איזה
 משמעות מוכן ככולן לצורך זכירת מלות לשון בכרי כב"פ הבא או תוכל לרשום אורחם
 ע"פ אותיותיהן כיון שהן קטנות בתתך בעד מלת כי אי"ו סגדלים ביד הצורה סומכת
 אותם על ראש נכנס או ילד קטן בעד מלת גם תתן חרב בידה יכה בה איש משחקי אשר
 תצייד בראש התמונה שתי חביות קטנות והיא תראה שיניה ותנביח סרבליה הארוך וכן
 בלם גם אפשר לשים מלה יותר ארוכה מורה על אותו דבר ולהתוך אותה במקום המית
 כמו בעד מלת כי תצייד כורה שהסיקנה מהולקת לשני חלקים והיה בידך כי ורה תחשבו
 בלא היה בעד גם תצייד נמל וזכרו התוך ירמוז אל אות המלמד אודינה שתהא נמל וישאר
 גם למלת מה איש שסו שלמה וסכין חותכו מוזגורתו ולמעלה למלת מור חמו וראשו
 תתוך וכו' הרי לך שלשה דרכים להפקיד המלות זעירות אמנם לדעתו מן השלש דרכי
 בכבוד הדרך הראשון ואתה תבחר ולא אבוי:

פרק י

ממלות לשון ככרים:

קשה מכולם הוא למצוא דרך ליהם ולהצניע מלות ארוכות שאין להם משמעות
 כלל אצלנו או שמות אנשים או ארצות או מלשוננו או מלשון בני אדם לא
 תשמע לשוננו והנה בזה צריך להשתמש בא"מ דרכים שאמרנו ב"פ שלפני זה דהיינו
 אם תהינה התיבות קצרות ויכול להפקידן ע"פ האותיות בעצרתן או לשים מלה יותר ארוכה
 ולהתוך אותה אך אם היא ארוכה ביותר צריך שתשתדל לקרב אותה לאיזה משמעות
 או מלשון הקודש או מהלעז שאתה רביל בו ואם יהיה בשינוי איזו בקורה או תעשרה שם
 וישם אלת זכרנו מאי ידך כמו אם תדעה לזכור היאך בקראת חכמת מה שאין הטבע בלשון
 יון שהוא מיטאפיזיקה תזכור לך משה אחת ואיש ואשה שוכבים עליה ותזכור שהמטה
 פיזיקה או בלשון איש ליאגו תצטרף שם חצי אשה רופאה ר"ל מיטאפיזיקה או שם
 אריסטוטילי תציירנו באיש כפר ארים בודע אצלך ובכדו מלה חלבי אומר לאחד שול מלה
 אכן תרשום אמירתו שתהיה חסדה למלך ויאמר ט"ו לא שול וסוף דבר בזה צריך שתעדיב
 יחד כל הדרכים האלה דהיינו אם ידמן לך שתוכל לקרב כל התיבה כולה למשמעות לשון
 ידוע לך הרי שוב יצטרף שם דבר יורה לך משמעות וזה תעשה בחלק התיבה לחלקי חמט'
 שאפשר ידמן לך באמצע תנועו אי אותיות א"ל לתת להם שום הבכ"ת סתמיע מהאותיות
 או מרמוז המלות זעירות כפרק הנ"ל לדעיל כמו אם תדעה לזכור כינוי דבינו מאיר
 מרוש"ת וכו' וכן ז"ל תצייר נגלל בראש הצורה נקרא בלעז יר"ש וכו' וכן כפוף מורה על
 חגיגת משלבת אותו לבור שלפניה להתוך כובע שבו המורה על ח"ק ויען ידעתי כנר פני
 תענה

שער שלישי פרק יא

תענה עירוב פשיטת יש כאן ובמה אדע מהתמוכו איזו דומת על לשון הקודש ואיזו בלעז ואיזו על אות ואיזו על מלה או מושכל או מספר י שא עיניך וקרא ב"פ הבא ושים לבך אל הדברים :

פרק יא

להעידל בין לשון קדם לחול וכן מספר לתינות וקחת הדברים על הסדר והקודם בעוד וטקלו במקס :

יען הודתיך להשתמש באותיות האלפא ביתא למספר ונס לחבר מהם רגילות ומלות נס אמרתי תוכל לצייר הו אות המלות בלשון הקודש או בלשון לעז למען לא תתערב בדבר אזהרין כאשר תשים המשל כזה ביד הצורה א"ז סגורלים על ספסל או כסא קטן לרמוז מספר כ"ח למען לא תבלבל בו ותאמין שדמותה א"ז סגורלים על הסגורלים מ"ז הכיס והכסא מוזהב וכן כל צורות אותיות שתישים למספר תדמם של זהב אג קצתם מוזהבות וכן תדע שאותם שיהיו בלי זהב ידמו לך תיבה או אות תיבה והאחרון מספר וכן הצורות שתישים שירמזו לך הדבר בלשון לעז תשים להם סודד שחור או מנין אחר באלכסון מעצמם לחגורתם עיד דאוי שתזכור שלא תטעה בסדר הדברים שתפקיד הן כצורות רבות הן באברי צורה אחת ותקרא המאוחד בעד הקודם ויעלה לך ההפך מהדברים כמו אם בעד מ"ת יען שמת כנס על ראש הצורה וקרנים בידה אחת ורד פשוט כשגיר אם תתחיל מן היד הימנית מהקרנים בידה יבא בדעתך עין ולא יען וכן תעשה כמלו ורבוים לכן זכור שלעולם המספר קודם ואח"כ הצורה הקבוע אשר תבין תדלה בשמה אם נשתמש בו ואח"כ סדר אביה כמו באר פ"ב מה"ב ואח"כ הדבר או צורה אחרת מושם אצלה תחלה מצד ימין אח"כ לפניה ואח"כ לשמאלה ואם לקחת אבשים לצורות ומקומות יחד שמו"כ סדר זה להבין תחלה בשם אם נשתמשת בו למספר ולהוראה ואח"כ סדר אבניהם כנ"ל ואח"כ מה שאצלם כאמור ודע זה וזכרה כי הוא דבר עקרי מאד והיה כאשר תקר ותבין באשר דמזתיך עד הנה מדעתי כי תוכל להצניע במקומותיך כל דבר אשר יעלה על לב איש כאשר תחזור על כל מקומותיך וצורותיך לפחות פעם בשבוע למען לא לבד לא תשכח כי נס יהיו בדמיונך שגורים כאלו הם לפניך ותחזינה עיניך כי בכא הצורך להפקיד בם איזה דבר ויהיה לך המקום והצורה מוכנים ביחסים האמורים ותציידם ותקבע בם דמיונך ואחרי שהפקדת בשנים מהם כאשר תפקיד בשלושי חזר וחשוב הראשון שני ושלישי וכשתפקיד כרביעי חזור מהם על אב"ד ובחמישי הצי"ר מאבג"ה וכן כלם תמיד תחזר מהדרן חושה לרמות מהראשון עד לשאתה בו ובכן לא ימוש ולא ייזו מדעתך ותגידם ותערכם כקודם מתוך הכתב וכל השומע יתמה ושמעתי ישבחונך :

פרק יב

בלשון הטכנס :

בבני כל מתחיל במלאכה זו אולי יפלא כי ישמע היות לו בין הצורך אהני אשר למד איך כתב ולות יעשה לו מלחמה נגד השכחה ללמוד דרך לקבורת שכחה איך כתב ולות יעשה לו מלחמה נגד השכחה ללמוד דרך לקבורת שכחה

I 5 א ה ו ז

שער שלישי פרק יב

ובאמת הכרחי הוא ללמוד אופן לשכוח הדברים אשר נחפזין יען כבר אמרתי לך היות
הזכרון המקומי הזה כתיב על הנייר בדיו לזכור דבר לפי שעה ועל המעט אפילו להשתמש
בזה לזכור בר יעמוד ימים רבים ואם כבר כתבנו על נייר אחד דברי אשר הוצרכו לנו ונדעה
אחר זה להאריך ולכתוב עליו איזה דבר לא נוכל עשהו כי אין כותבין כתב ע"ג כתב כן
כאשר נשתמשת במקומות וצורות המוכני לך וצוירת בס תנועות ודברים ויזכירך מכוונך
אין כאשר נדעה להודו להפקיד בס נושאים אחרים תמצ' המקום מלא ולא תוכל להצניע
בו עוד כלום וצא בכל פעם תבקש מקומות חדשים ואשר נשתמשת בו פעם א' שוב לא
תשתמש בו תצטרך אלפי אלפי מקומות וזהוהי כאשר ההיא אשר מעצמותיה לרחוק
הן קצרות והבוסות והכלים היתה שירת אותם בכל פעם שמשמשים בס וקובה כל חדשי
בין אפשר לעשותו כאשר תדמה ידעה או פרכת פרושה לפניהם וה"כ תסידהו ותשוב
לצ"ס ברעתך ערימים כמו שהיו בראשונה או כי תדמה רוח גדולה וזקק בא ונושא מאתם
כל אשר נמית בס ונשארו כאשר היו מקדם או שיחשך השמש ותכח עליהם אפלה זמן מה
ואח"כ אור נגה עליהם וישבו בכתלה וזוהי אל דרכים דומים אמנם לפי דעתי אין
צורך לכל החן זה הזאת דק שתשתדל סדר ומדרגה המקומות או הצורות שלך יהיו מחולקין
דחוקים קצת זה מזה כמו אם קבעת מקומותיך בשכונות ודרכי עיירות יהיו בארבע שונות
א' בעיר א' בארחת או א' בקצה העיר וא' בקצהו וכן בבתים וכן בבתי כנסיות וואם
באלפא ביתות אנשים ונשים או ב"ה תהיה אלפא ביתא או שתיים במקום א' או שתיים
במקום אחר וכיוצא בזה והנה לא בכל פעם ופעם תצטרך לכל המקומות שיש לך כי אם
הם אפי' מאה לבר יהיו מחולקים כ"ה לכל חלק ודאי אותן ה"ה יספיק לך לפע' א' כית כל
להצניע בס עד מאתים וחמשים מושכלי כאשר הודיתך ובעוד שתשתמש בחלק שני שלישי
ודביעי מאלהן תמס ויהלכו אותן הרמוניות שעשית בראשון ותהיה להפקיד בו ואח"כ
תמצא השני ריק ותצניע בו וכן תהיה חלילה כ"ש אם תהיינה המקומות חמש מאות או
יותר מחולקים באופן זה וסוף מי יתן והיה לטבע האנושי כ"כ נקל אופן הזכרון
כדרך השכחה כי מעט מעט אשר ירפה מלהשתדל בזכירת הדברים יבוסו ויכדוהו בלי שישב
ויסירם מלבו

סוף דבר

כדרך

חכמה זו הודיתך קורא נעים הדרכתך במעגלי וישר בקצור נמדין באהבה
רבה אתה עתה בדרך האל תלגלג עליה כמשפט לא הבו העצלה ותאמר לא
משחק אני על האיש הזה בא ללמד על עמל מכאוב להסיר הטורה כי כאשר דברתי פ"ב
מה א' לא כן היא והנכסין ידאך האמת וכל עמל האדם לפי זה הוא ער ומשאר לו המקומות
הדעיות וידיך עצמו במחשבת הדברים אליהן וזה יהיה בחודש ימים או שבני הדשים למרבה
ויספיק לך כל מי חיוו להשיג את פנת יקרת כל יופי העייון וההשכלה אשר היא הדמיון
וישם בשמחה ודע כי לא היה אכל לבי לחפון את דגלך אל קיר לימיו אלו והלויב אותך
שתעשה ככל הכתוב פה לבלתי סור ימין ושמאל כי אם לפקוד עיני שכלך ברמז הדברים
מהדרכים והא פנים האלה ואתה בנה לך כמה לעצמך ותיסוף על הדבר ותנרע ממנו
ותשבה כרצונך והכל ע"ד תן לחכם ויחכם עיר ויהי האלקינו עמך ועמנו וישתבח שמו
אשר הניענו עין הלוים

אמר המחבר

בהרואתי מאמרי זה בדרכי הזכירה אל רצ פעלים בחמידות האלוף הנעלה
 כמוהרר כתי אוטולובג לכו אשר גם לו כתכמו עלילות המצאת וזכרון זה ובו כמלכתי
 לשם הנה וצראתי הנעלה לנגו באשר עשיתי עם חכמים אחרים נכ כי יקר בעיני תמיד לשמוע לעצת חכם
 הראמי דבתר לקוטי אשר כתב לו בהכונה זו רשט בדת איום התרג מנות עפ הפדר והדברים אשר מאן
 הנצר הנדול הרמזם אל והוא שם שם לו מלה אחת לכל אחת לטימן ובראשם הקדמת הרב בעל כתר תורה
 אל וזמני על שיתי שומי שאשית אני אותם בחבורי זה כי אמר מה טוב ומה נעים אם אחרי העמל והטור אשר
 יעשה האדם וחי בהמאנותיך אלה תחלת חכמה ויחית ה'תהי ראשית ממלאכתו לטקו וכזכרו כל מנז' לקומו
 ואני שמעתי בקול מורה וכדברו כן עשיתי רק כפי חלפתי קבת מאומן המלות ומאמתי אותם לוד ויחי ה'ויד
 עבדיו עשר עשר לבדו ורווח שמיני בין עשר ובין עשר למעין יבאו על ככון לשומם וזכרון אם כבית אל לכל חדר
 עשרה כאשר אמרתי עשר ב' יאו בשורות אכשם לכל איש עשהו כאשר דכרתי שם פל יא' משכילים הטינו לשם
 ותבו דעתכם ובמספר במפקד תזכרו את כל מנות האלוקים : אמן הרב הרופא המונהג במקרה הר
 דוד ויטאל אל בהקדמתו לספר כתר תורה וזל' ראה ראיתי גודל החיוב המוטל על כל איש ישראל למרוש על
 לזון לבדו ולסדר בסיו ובשפתיו כל מנוות התורה במספן במספן הלל זה הוא מה שאמר הכתוב אם בחקתי
 תלכו ואת מנוותי תשמרו ועשיתם אותם אמר קרא תשמרו ועשיתם ללמד דשמורה לחוד ועשייה לחוד ואין
 שמירה אלא בלב פירוש לשים שכל בדבר לזכור תמיד כדכתיב ואביו שמר את הדבר פירוש שמר הדבר בלב
 לזכרו לעתיד לבא וכן הוא אומר כי נפשים כי תשמרם בעתך וכו' ואמרו בתבאומיא וכו' את יום השב' לקדש
 יכול בלבך כשהוא אומר שמור הרי שמירת הלב אמור אלמא דבשמירת הלב הכתוב מדבר וכן הוא אומר
 ושמרתם ועשיתם דתרווייהו בעינין שמירה בלב ועשייה במעשה ושמירה זו האמור לגבי מצלות דכתי' ואת
 מנוותי תשמרו מה היא כי אם ששמור האדם מנוותיו יית' כלב באופן שיזכרם ש' וידע אותן כן עפ' וזה נש
 הכתוב ואמר מויתן והיה לבבם זה ליראה אותו ולשמור מנוותיו כל הימים וכי אפשר לשמור כל המצות כל
 הימים וכמה מנוותי ביום אחד מה שאין באחר כי יש יום קרו בו כמה מנוות עשה שהזמן גרמא יש בו
 קיום מכו' תדור ואינו תדור ויש וס שאין בו כי אם חיוב הקו' התדור יא' אפי' הואך יתקיימו כל המצוות בכל
 הימים אלא ודאי במשמרת שלב הכתוב מדבר פירוש ששמור המצוות' ללב שיזכרם כל הימים ולכן כיום
 הפסוק ואמר ושמרת ישראל ושמרת לעצת פ' בין תבין ישראל תכלית שמירה זו בלב למה היא לעשו' המצוות
 ולקיימן כי כשהאדם זוכר המטה מקיימה בשעת המעשה לפי כשרואה מעשה זוכר הלכה ומקיים המנוח ואם
 לא יזכרה אין קיימה וכפירוש און הפסוק וזכרתם את כל מצותי' ועשיתם אותם ובתי' בלמען תזכרו ועשיתם
 ונא הכתוב ויבאר לנו כי נפך האדם לזכור הדבר כדי שיעשה המעשה כי הזכירה מביאה לרדי מעשה ונפך
 ב' נד מענין אייר רבי יצחק קרוב אלך הדבר מאד נפך וכו' אימתי קרוב אלך הדבר מאד כוונן שבפך
 ונכלבך לעשותו כלומר כוונן שהדבר שמור בפך ושמור בלבך שאתה זכרו היטב או קרוב מאד
 לעשותו הכה כתבאר כמה גדול חיוב שיזכרה וזכות בלב עכל ואשר יזכה לדעת מוכן
 ודקדוקימן ומנות מדברים פרי' ואינו והמנות האלה כוונת עכשו או היתה
 כוונת כוונן הנית לבד או אם בלא לבד או בכל מקום יענין
 בספר חרדים או ספר החינוך או ספר עבודת הלוי
 או בספר הכבוד הגל ויתפר לו הכל ביאור
 רחב בקצור מלין כי באמת הספר
 ההוא מאד כעלה ולו
 גלות תהלה :

מצות עשה

ללכתם הכהנים בני הכהנים	לנ בכור	לירע שיש שם אום	אלה
לשאת הארון	לד משא	לימדו	ב אחד
למשוח כנ ומלכים בשמן המשחה	לה משוח	לאהבו	ג אהוב
לעבוד הכהנים במשמות	לו במשמרות	לראה ממנו	ד וירא
לעמא כהן לקרוביו ולהתאכל	לז יטמא	להתפלל	ה והתפלל
להיות כנ כושא בתילה	לח להתולה	לדבקה בו	ו וחדבק
להקריב תמיד בכל יום	לט ויתמיר	להשבע בשמו	ז והשבע
להקריב כג מכה בכל יום	מ במנחה	להדמות בדרכיו	ח והדמה
		לקדש שמו	ט וקדש
		לקר קטשעמי ככל יו	י ושמעו
מא בשבת להוסיף קרבן א' ככל שנת	מב ובחרש		
מג ובפסח וכחג הפסח	מד ובעומר	ללמוד תורה וללמד	יב תורה
מה ובצרת להוסיף קרבן ביום עצרת	מז לחמי	לקשור תפילין בראש	יג תקשור
מח וכפור וכיום הכזב	מט יבוא	לקשור תפילין ביד	יד ויד
מכא ומצות עבודת יום הכזב	נ בסוכה	לעשות ניצית	יז ציצית
		לקבוע מזוזה	יח ומוזזה
		להקפיד את השם לשמוע התווה	יט והקהל
		במונא יטביעית	
		לכתוב כל איש סף לעצמו	יז וכתוב
		לכתוב המלך ב' אתר לעצמו	יח למלך
		לכתוב אתר המזון	יט ובמזון
		לכתוב בת הבכור	כ תבנה
כא בשמיני להוסיף קרבן ביים ט"ז	כב חגוג		
כג והראה להראות ברנלים	כד ושמח	לשמור בית זה תמיד	כא מקדש
כה ושחוט כבש הפסח	כו צלי	לחיות הלוי עובד במקדש	כב ועובד
כז בשני לעשות פסח שני	כח במדרו' לאכול כשר פס' שני על מנה ומירר	לקדש הכהן ידיו ורגליו בשעת העבודה	כד ירחץ
כט ובחצוצרות לקבוע מנוחיו על הקרבנו וכשע' הכרות	ס גולד	לערוך כרות במקדש	כה יערוך
לא ובתמימות להיות כל קרבן כהע' פתים	סא מלח	לכרך הכהנים את ישראל	כו ויכרך
סב מלח למלוח כל קרבן	סג עולה	להסדיר לחם ולכונה	כז ולהם
סד וחטאת מעשה החטאת	סה האשם	להקטר הקטרת פעמים ביום	כח וקטרת
סז עולה מעשה העולה	סח שלמי' מעשה זבח השלמים	להבי' הדשן מעל המזבח	כט יבעיר
סח וחטאת מעשה החטאת	סח שלמי' מעשה זבח השלמים	לשלח עמאים ממחנה שכינה שהוא המקדש	ל וירגן
סח וחטאת מעשה החטאת	סח שלמי' מעשה זבח השלמים	למלוח כבוד לרעו של אהרן ולהקדימו בקדושה	לא ישולח
סח וחטאת מעשה החטאת	סח שלמי' מעשה זבח השלמים		לב ויוקדם

מצות עשה

לגדל המור העץ	כז שער	להקריב ב"ד קרבן אם עשו בהוראה	פס ביהרין
לגלח המור שצדו על קרבנותיו	כח תנולח	ויסיד מטמא את סגנו כמנות לת של	פס ואשם
לקיים אדם כל מה שמוציא בשפתו	כד תקיים	כתיב	ע תלוי
מקרבן וכדקה וכיוצא	כה ותפר	להקריב יסיד קרבן אם כסתפק לו	
לדון בהסרת כדריס בדין תורה	כו גבלת	אם חטא חטא שטייבי עליו חטאת	
להיות כל הכונע כככלה מטא	כז שרצי	אולא חטא	
להיות שמחה שני מטמאין	כח אוכלי		על ודאי
להיות האוכלין מתטמאין	כט וגרה	להקריב אשם ודאי המועל או גזול	
להיות הכדס טמא' ומטמא' לאשרו'	ק ויולדת	או חוטא בשפחה טרופה או כופר	
		בפקדון ופסבש	עכ ורר
		להקריב קרבן עולה ויורד	עג ורוי
להיות המצורע טמא ומטמא	קא צרעת	להתודות מכל מטא כשעסקב	
להיות בגד מכונע טמא ומטמא	קב בגר	ושלא בשעת הקרבן	עד לזב
להיות בית מנוגע מטמא	קג ובית	להקריב הזב קרבן אחר שיטהר	
להיות הזב מטמא	קד וזב	מזוכו	פה ולזבח
להיות שכבת זרע מטמא	קה ושבת	להקריב הזבה קרבן אחר שטהר	עו מצורע
להיות הזבה מטמאה	קי וזב	להקריב המנוגע קרבן אחר	
להיות המת מטמא	קכ מת	שיטהר	עז ויולדת
להיות מיבדה מטמאין לטהור	קכב במים	להקריב היולדת קרבן אה' שטהר	עח ולמעשר
ומטהרים לטמא		לעשר הבהמה	עט כור
להיות טהרת כל העומא' בטבילת	קכג במקוה	לקדש בכור הבהמה הטמאה	פ אדם
במי מקוה		ולהקריבו	
טהרת כל נזעת בעץ ארוגו'	קי תטהר	לטהות ככור אדם	
			פא הכור
להיות המצורע מנלח כל שצפו	קיב והתגלח	לטהות טהר חמור	פב תערוף
להיות ידוע לכל וכן כל שאר	קיד גורע	לערוף טהר חמור	פג והבא
טמאים		להביא כל הקרבנות שיש לאדם	
לפשות כרה אדמו' להיות אש' מוכן	קיג בפרה	במזבה או בכדבה בגדל האשון	פד קרבנות
להיות מצריך אדם כותב דמים	קיד ערך	שפנע בו	פה מוחץ
הקבוצים		להביא כל הקרבנות בני' הכמורה	פו ופרה
להיות מערי' בהמ' טמא' כותב דמה	קטו בהמה	להטפל בהבאת הקרבנות מסונה	
להיות מערי' ביתו כותב בער הכהן	קיז ובית	לארץ לבית הבמורה	
להיות מקדש שדהו כותב בערך	קיח ושרה	לטהות קדשים פעלי מומין גהני	
הכתוב בע'		מותמים	עז תמורה
לשלם המועל ולהוסיף חומש	קיח מעילה	להיות התמורה קדש	פח ומנחות
להיות נטע רביעי קדש	קיט רבעי	לאכול שני מנחות	פט ואוכל
להנחם פאה	קכ ופאה	לאכול כשר מטמא' וואשם	פ תשרוף
		לשרוף כשר קדש שכתמא'	

קכא ולקח ל הכיח לקח
 קכב שחח להכיח עומר הסכסכה
 קכג ועיללות קבנ ועיללות

לשרוף הכווער
 גא גותר

מצות עשה

קנן ועוללות להפיש עוללות ככרס
 קנר ופרט להפיש פרט הכרס
 קנה בכורים להפיש בכורים לבית הכמורה
 קכו תרומה להפיש תרומה גדולה לכהן
 קכו תעשר להפיש מעשר דגן ללווי
 קכח שחי להפיש מעשר שכי להאכיל לבעליו
 ביהוש
 קכט ותרים להפיש הלוי מעשר מן המעשר
 קל לעני להפיש מעשר עני תחת מעשר
 שכי בשלשית ובששית בשבוע
 קלא תרודה להמרות דווי מעשר
 קלב ותקרא לקרוע על הככרס
 קלג בחלה להפיש חלה לכהן
 קלד ושבוטה להשמיט קרקע
 קלה תשבות לשבות מעבודת הארץ
 קלו ביובל לקדש שנת היובל בשבית כשמיטה
 קלז ותקע לתקוע בשופר בשנת היובל
 קלח לגאולת ליתן גאולה לארץ בשנת היובל
 קלט בתים להיות גאול לכהני ערו מומה עד
 שנה
 קמ וחמנה למנות שני יובל שנים ושמיים
 קמא שמיט להשיב כספי בשביעית
 קמב ורגיש לבגוש הככרי
 קמג ותתן ליתן מהבהמה לכהן זרוע לחיים
 וקבה
 קמד גו ליתן קולטת הגזל לכהן
 קמה חרם ליתן בדיבי חרמי' מהם לה' מהם
 לכהן
 קמו ושחוט לשחוט בהמה חיה ועוף ואח' יאכל
 קמז וכסה לכסות דם חיה ועוף
 קמח קן לשלח אס כבוד מן הקן
 קמט בהמות לכדוק בסומי' בהמה
 קכ ועוף לכדוק בסומי' העוף
 קכא בראי' לכדוק בסומי' חבשים
 קכב ורגי' לכדוק בסומי' דגים
 קכג חדשי' לקדש חדשים ולקדש שני' וחדשים
 ככל' כלכל'

קכד שבת לשבות כשכפ
 קכה תקדש לקדשו
 קכו ובער לכער סמך
 קכז הגדה לספר ביניאית מצד ליל א' של פסח
 קכח ומצה לאכול מצה כליל זה
 קכט בפסח לשבות בראשון של פסח
 קל בשביעי וכיום שביעי בו
 קלא תספור לספור מקצרת העומר ה' יום
 קלב להמשי' לשבות ביום שמיים
 קלג בראש לשבות בראשון לחרש השביעי
 קלד צום להתעמית כעשרי בו
 קלה שבתון לשבות ביום היום
 קלז וראשון לשבות בראשון של חג הכסות
 קלח ושמיני וכיום שמיני בו
 קמא בחרות לישב כסוכה שבעת ימים
 קמב בלולג לישול לולב
 קמג ושובר לשמוע קול שופר בנה
 קמד תעקול ליתן מחנית השקל כל שנה
 קמז ותשמע לשמוע לכל כתיב ט' ב' ככל דור
 אכ לא יוסף או יגרע מהכתוב
 בתיקה
 קמו למלך למנות מלך
 קמז ובית דין לשמוע מ' ל ט' הגדול שייעמדו
 לה' ל שרפ
 קמח ורבים לשבות אחרי רבו במחלוק כדוכן
 קמו שופטי' למנו שופטים ושופטים ככל קהל
 ישראל
 קמז תשוה להשוות בין בעלי דיכין כדוכן
 קמח ויעיד לה יד ככל' למי שט לו עדות
 קמט ותחקור לחקור העד' הקדש
 קכ זוממים ל' ביות לפדים זוממים כיון שזממו
 ל' נשות
 קכא ויערף לערף ועולה כמנותה
 קכב במקלט להכין ש' ערי מקלט
 קכג ללוים לתת ללוים ע' ל' בת וגם הם
 קל נשות
 קכד ומעקה לע' ומעקה לנגר
 קכז תאב

מצות עשה

קפה תאבד לאכד עכום ומשמשים קמו וגרתת להרוע אשתי עיר הכדחת ולשרוף העיר קפו ובגעני' לאכד ועממיו מאי קפח ועמלק להכרית זרעו של עמלק קפח וגבור לזכור מה שבזה לנו עמלק תמיד קפ ותלחום לעשות במלחמת הקטות ככתוב במורה

קפא ותמשוך למשוך הין במלחמת קכב יד להענין יד במחנה קפח ויתר להענין יד להשיב את הגול קפה צדקה ליתן צדקה קפו והעניק להעניק לעניד עבדי קפוע בני להלוות לעני קפח הלוואת להלוות לז' עממי ברשות קפט עבדו להשיב המשכון לבטליו ב שטר ליתן שטר שכיר בומנו

לא אכיל להיות השכיר אוכל במון שכירות רב תעווב לעווב מעל חברו או מעל בהמתו כג ותקים להקי' המשא מעל בהמתו רד ותשיב להשיב אברה רה ותוכיח להוכיח הסוטה רז באהבה לאהוב כל בני בריות רז גר לאהוב כל גר רח במאונג' לכדק מאוזני' עם המשקלות רע ולגבור לכבד החכמים כי הורים לכבד אב ואם

יוא ותיראם ליוא מאב ואם יוכ ותפדה לפדות ולפרות רז בקדושין לבעול בקדושין רד ושמחה לשמח חתן את אשתו טכס רעו ומילת לחול את הכן רז יבם ליבם אשתאם

כיו וחלוץ לחלוץ ליבמה ריח אונם ליטא אונם את אבותיו ריע ושם רע ליטב מוניא שם רע עם אשתו כל ימיו

רכ ומפתח לדון במקרה כש על ושאר דינא רכא רפה לעשות לפת תואר ככתוב בתורה וכב וגט לגט כשטר רכ וסוטה לעשות למוטה ככתוב בתורה רכד הלפת להלקי' לתרעט רכה והגדה להגלות המונח בשוגג רכו בהרג להיות כל הורגין כסייף רכו וחנק ובחנק רכס ושריפה ושריפת כאש רכט וסי' לח וסוקל באבנים רל תתלה ותולין מי שכתוייב תלוי

רלא בקבר לקבור הכהן ביומו רלכ עברי לדון בעבד עברי בהלכותיו רלג ועבריה ליעד אמה עבריה רלד תפדה לפדות אמה עברה רלה ובגנן לעבוד בעבד כגעני לעולם רלו וחובל להיות הסובל משלם ממון רלז שור לדון בכזקי בהמה רלח ובור לדון בכזקי הבור רלט גב לדון הנכב בתשלומין או מיתה רמ והבער לדון בכזקי בעער

רמא אש לדון בסוקי האש רמב ושומר לדון בכזקי שומר חנם רמג בשבט לדון בדין כזא שטר רמד שואל לדון בדין השואל רמה ומוכר לדון בדיכי מקח וממכר רמו וטענות לדון בדיכי טענות וטען רמו גרף להכיל הנדרף אשי כנפש המורף רמח בגהלות לדון בדיכי כהלות

מצות לא תעשה

כט ותשחח	שלא נשחח הרע ששעה לנו עמלק	טו ברים	שלא להזניח כדוי הארון
ס ותקלל	שאנו מזהרין על כרכת ה'	כו לא תזוח	שלא יזח החסן מעל האשור
סא לא תשבע	שלא לשבע על שבעת	פח וקריעה	שלא יקרע המעיל
ביטוי		פט וקרישי'	שלא להעלות קדשים בחוץ
		צ שחושיו	שלא לשחוט קדשים בחוץ
פכ בשוא	שלא להשבע בשוא	צא לא תקדיש	שלא להקדיש בעלי
פג וחלול	שלא לחלל סם הבה	מומין	
פד בנסיון	שלא לנסות דבר ה'	כב תשחט	שלא לשחוט בעלי מומין
פה ואבור	שלא לאבד בית המקדש או ככסיו	כג תזרוק	שלא לזרוק דמים עב המזבח
	או מדרשות או כתבי הקדש ואין	כד תקטיר	שלא להקטיר אימוריהם
	למחוק שמות הקדש	כה בעל מום	שלא להקריב בעל מום עובר
פו לא תלין	שלא ילין הנלוו על העץ	כו ומנכר	שלא להקריב בעל מום מיד בכר
פז משמרת	שלא להשביט מים סביב למקדש	כז לא תתן	שלא יתן מום בקדשים
פח וביאה	שלא יכנס הקן להיכל בכל עת	כח שאור	שלא יקטיר שאור או דבש
פט במום	שלא יכנס בעל מום מהמזבח	כט תפל	שלא להקריב תפל
	ולפנים	ק ואתנן	שלא להקריב אתנן ומחיר
ע ועבורה	שלא יעבור בעל מום	קא אורח	שלא לשחוט אורח ואת בנו יוסף
עא ועובר	שלא יעבור בעל מום עובר	קב ושמן	שלא יתן שמן זית במכתב מטות
עב לא יקרב	שלא יתעסק לוי בעבוד כהנים	קג ולבויה	שלא יתן עליה לבונה
	ולא כהנים בעבודת לויים	קד לא תצוק	שלא יצוק שמן במזבחת סוטה
עג שתי	שלא יכנס למקדש ולא יורה	קה ותתן	שלא יתן עליה לבונה
	שמו יין	קי המרה	שלא להמיר הקדשים
עד וזר	שלא יעבוד זר במקדש	קכ ושנוי	שלא לשנות מקדשן לקרבן
עה וטמא	שלא יעבוד כהן טמא	קכא ופריון	שלא לפרו בכור בהמה טהורה
עז וטבול יום	שלא יעבוד כהן טבול יום עד	קכב לא תמכור	שלא למכור מעשר בהמה
	שישיב שמשו	קכג בשרה	שלא למכור שדה החרם
עח לעורה	שלא יכנס כהן עורף לעורה	קכד לא תפרה	שלא לפרות שדה החרם
עח ומחנה	שלא יכנס עורף למחנה ליום	קכה תבריל	שלא יבריל ראש חטאת העוף
	שתגדלו לזרות הר סיני	קכז ותעבור	שלא לעבור בקדשים
עט ובגיות	שלא לבגות בכני מוכח גוים	קכח תגוז	שלא לגזח את הקדשים
פ לא תעלה	שלא לפסוע על המזבח	קכט ותשחט	שלא ישחט הפסח והחמץ קיים
פא קטרת	שלא להקטיר ולהקריב בחומה	קל ואלתלין	שלא להניח אימורי הפסח עד
	הזהב	ששכל בלילה	
פב כבוי	שלא לכבות אש המזבח	קלז ותתיר	שלא להמיר מכשד הפסח
פג ומתכות	שלא לנשות במתכות שמן המשח	קלח הגיגה	שלא להטות מחנות יד ליום
פד וסיבה	שלא לכוף בשמן המשח	הטלמי	
פה לא תעשה	שלא לעשות כמותכות הקטרת	קלט ופסח	שלא להמיר מכשד פסח שפי עד

מצות לא תעשה

<p>בעזרה שלא לאכול מ'ט בטומ' ואפי' בירוש'</p>	<p>קכ ותורה שלא לסמוך מנשר סתוד' עד בק'</p>	<p>קכ שלא לאכול מ'ט בטומ' ואפי' בירוש'</p>
<p>קכא באנינות שלא לאכול מ'ט בטומ' ואפי' בירוש'</p>	<p>קכב וזמת שלא להזניח דמיו מ'ט בשאר דבר'</p>	<p>קכג וצום שלא לטבול עמ'ס בשם שמי</p>
<p>קכד וטבל שלא לאכול עמ'ס שח' דבר שדלונו מן הארץ ולא קדמו מעשרותיו</p>	<p>קכה ותיאץ שלא להזניח מ'ט מהסם מהחכורה</p>	<p>קכד ותאפה שלא לעשות שמי מכות חמץ</p>
<p>קכז לאתקדים שלא להקדים תרומות בבונים ומעשרות זה לזה</p>	<p>קכז ויחלל שלא לעבור על דברים שאבה אדם על כפשו</p>	<p>קכה ותאכל שלא לאכול בשר הסם כח ומבוטל</p>
<p>קכח ולא תאחר שלא לאחור דברים וכד בוב</p>	<p>קכח וירקם שלא לעלות לחם בלא קרבן</p>	<p>קכו ותאכל שלא להאכיל בשר הסם לג' תושב</p>
<p>קכט ויקח כהן זוכה שלא יקח כהן זוכה</p>	<p>קכט וירקם שלא לעלות לחם בלא קרבן</p>	<p>קכז וערל שלא יאכל ערל בשר פסח</p>
<p>קל וירושא שלא יקח כהן גרושה</p>	<p>קל לא תחלל שלא לעבור על דברים שאבה אדם על כפשו</p>	<p>קכח ובר שלא להאכיל בשר פסח ליש' ככך</p>
<p>קכא ואלכיבה שלא יקח כ"ג אלמנה</p>	<p>קכב לגרול שלא יעבול כ"ג אלמנה חטילו בלא קדושין</p>	<p>קכט ותמא שלא יאכל אדם שנטמא בקדשים</p>
<p>קכג לא יפרע שלא יכנס כהן למקדש כנוש ראש</p>	<p>קכד יפרום ולא קיוע בגדים</p>	<p>קל מהק' ש שלא יאכל ערל תמומה וה' שאר קדשים</p>
<p>קכה ויצא שלא ינא כהן מהעור כשע' עבודה</p>	<p>קכו לא יטמא שלא יטמא כהן הדיוט לשאר מיתוס</p>	<p>קכז ויחלל שלא יאכל ערל תמומה וה' שאר קדשים</p>
<p>קכז לקרובי שלא יטמא כ"ג אפי' לקרוביו</p>	<p>קכח בכניסה שלא יכנס כ"ג עם מת</p>	<p>קכח ויחלל שלא יאכל ערל תמומה וה' שאר קדשים</p>
<p>קכט גזילה שלא יקח כל שבט לוי חלק בארץ</p>	<p>קכט ויחלל ולא חלק בבניה כשע' כנוש הארץ</p>	<p>קכט ויחלל שלא לעבור על דברים שאבה אדם על כפשו</p>
<p>קכא קדרה שלא לעשות קדרה על מת</p>	<p>קכב דג שלא לאכול דג טמא</p>	<p>קכט ויחלל שלא יאכל ערל תמומה וה' שאר קדשים</p>
<p>קכג עוף שלא לאכול עוף טמא</p>	<p>קכד שרץ שלא לאכול שרץ העוף</p>	<p>קכז ויחלל שלא יאכל ערל תמומה וה' שאר קדשים</p>
<p>קכז ומהארץ שלא לאכול שרץ הארץ</p>	<p>קכז ורמש שלא לאכול רמש הארץ</p>	<p>קכח ויחלל שלא לעבור על דברים שאבה אדם על כפשו</p>
<p>קכט ותולעת שלא לאכול תולעת העימות</p>	<p>קכט ומהמים שלא לאכול שרץ המים</p>	<p>קכח ויחלל שלא לעבור על דברים שאבה אדם על כפשו</p>
<p>קכ</p>	<p>קכ</p>	<p>קכ</p>

קט ונתת	שלא לאכול מתה	כיו וברש	שלא ללקוט פתו דכוס
קפא מרפה	שלא לאכול טרופס	כיו ושחפה	שלא לוקח עמוד השכחה
קפב אבר	שלא לאכול אבר מן החי	כיו וכלאים	שלא לזנוע כלאי זרעים
קפג גיד	שלא לאכול גיד הנסה	כיו ובכרם	שלא לזנוע בתבוא אויריק בכרם
קפד דם	שלא לאכול דם	כיו לא תרביע	שלא להרביע בהמ' מין בשאינו מינו
קפה וחלב	שלא לאכול חלב	כיו תהרוש	שלא יעשה מלאכה בשבת מינו בהמה
קפו ובישול	שלא לטבול בשר בחלב	כיו תחטום	שלא יחטום בהמה בשעת מלאכה
קפז בחלב	שלא לאכול בשר בחלב	כיו תעבור	שלא לעבוד אדמה בשביעית
קפח נסקל	שלא לאכול בשר טור הנסקל	כיו לא תזכור	שלא לעבוד אילן בשביעית
קפט חדש	שלא לאכול פת תבוא חדשה קודם הפסח	כיו תקצור	שלא לקצור ספיחי שביעית
קף וקלי	שלא לאכול קלי מן החדש	כיו תבצור	שלא לבסוף פירות האילן בשביעית
קפא כרמל	שלא לאכול כרמל מתבוא חדשה	כיו ובובל	שלא לעבוד בשבת היוגבל בין אדמה בין אילן
קפב וערלה	שלא לאכול ערלה עד שלש שנים	כיו ספיחים	שלא לקצור ספיחיו וכל
קפג כלאים	שלא לאכול כלאי הכרם	כיו ונזירים	שלא לבסוף פירות יוגבל
קפד ונסך	שלא לשמות יין כנסך	כיו לא תמכור	שלא למכור סדה באילנות ימות
קפה לא תזולל	שלא לאכול ולשמו' דרך זולל וסובא	כיו תשנה	שלא לשנות מגרסי הלוי' וסדויתיהם
קפו ובצום	שלא לאכול ביום הצום	כיו תעזוב	שלא לעזוב את הלויים
קפו וחמץ	שלא לאכול חמץ בפסח	כיו תגוש	שלא יתבע הלואה שעברה עליה שביעית
קפז ותערובתו	שלא לאכול תערובת חמץ	כיו לא תבזע	שלא יבזעו להלוי לעמי מפני השמטה
קפט מחצות	שלא לאכול חמץ אחר חמץ	כיו ותאמץ	שלא יאמץ ליתן לעמי מה שהו' כחידך
ר לא יראה	שלא יראה חמץ	כיו ויק	שלא לשלם עבד עבדיו חוקם כשנשא חפשו
יא ולא יבצא	שלא יבצא שאור	כיו בנושא	שלא ינושא העמי בחזו' כשירע שרוא עמו ולא יגדלו
יב ולא ישתח	שלא ישתח הכויר יין ולא ערובו וטעמו	כיו לא תשך	שלא להלוות בריבית לטעמא
יג ענבים	שלא יאכל ענבים לחים	כיו ותשך	שלא ללוות בריבית
יד יבשים	שלא יאכל ענבים יבשים	כיו וביטוחם	שלא להסיתור בין מלך ללואה בריב' דלח לא תליק
יה והרצנים	שלא יאכל חרצנים	כיו וחמשק	שלא יחמשק בעל חיות בריות
יז וזגים	שלא יאכל זגים	כיו ותשכב	שלא למכור העבדו מעבדו חפשי בשעה שהוא נרך לו
יח ובטומאה	שלא יטמא הכויר למת	כיו לא תלקוט	שלא ללקוט שכלי' המושחת
יט לא יבא	שלא יבא בהל' המת	כיו עוללות	שלא לבנות עוללות הכרם
יך יגלה	שלא יגלה הכויר	כיו עוללות	שלא לבנות עוללות הכרם
יך ויכלה	שלא לקטו כל השדה		

כיו לא תלקוט שלא ללקוט שכלי' המושחת
 כשעת קצירה
 כיו עוללות שלא לבנות עוללות הכרם

מצות לא תעשה

רעם במקל שלא להיות אנחנו אכן ואכן ואיפה
רעג במשפט שלא לעול המשפט
רעז ובשחר שלא ליקח שוחד
רעה לא תחרד שלא לכבד כדון
רעז תגור שלא ירא הדיין כדון מאדם רשע
רעז תרחם שלא לרחם על עני כדון
רעה תטח שלא להטות משפט אדם חוטא
רעז תהום שלא לרחם על המזיק כדיני קנסו
רעז וליתום שלא להטות משפט גרוי ויתום

רעז ונפש שלא לגנוב כסף מישראל
רעז וממון שלא לגנוב ממון
רעז לא תגזול שלא לגזול
רעז לא תשיג שלא להשיג גנול
רעז תעשוק שלא לעשוק
רעז תכחש שלא לכחש באמון חברו
רעז תשקר שלא להשבע על כשרת ממון
רעז תונח שלא יונח במקח וממכה

רעז לא תשיא שכן לשמוע א' מבעלי דיין
רעז ולגנות שלא לגנות אחרי רבים כדיני כפשות
רעז תענה שלא ילמד חובה מי שלמד וכות תחלה כדיני כפשות
רעז ותכיר שלא למנו' כדדיין אד' שאינו הכס' בדת' אעפ' שה' חכם ככסמו' אחרו'
רעז ותעיד שלא להעיד בשקר
רעז רשע שלא יעיד בעל עברה
רעז וקרוב שלא יעיד קרוב
רעז ואחד שלא לכרות הדין עפ' עד א'
רעז ולא תהרוג שלא להרוג כפי
רעז לצדיק שלא לחתוך הדין באומד הענת עד שראו שני עדי' ג' וסוף של דבר

רעז וברברים שלא יונה בדברים
רעז לגר שלא להכות הגר בדברים
רעז לא תלהץ שלא להכות הגר במקח וממכה
רעז וסגורה שלא להסגור עבד שברח לא' לא דינוי שבת וזה לאץ
רעז לעבד שלא להכות עבד
רעז וענוי שלא לעבות יתום ואלמנה
רעז עבדך שלא לעבוד כעבד עשוי עבדך עבד
רעז וממכרת שלא למכור ארצו ממכרת עבד
רעז וורו שלא לעבוד בניבד עבדי כפרך
רעז לא תניח שלא להניח לכוני עבדו לעבוד כעבד עבדי הנמכר לו כפרך
רעז אמה שלא ימכור אמה עבדית ואחר
רעז מיעור שלא למוכר מאמה העבדי היעודה שאר כסות ועונה
רעז וביפה שלא למכור אשת יפת תאר להות טפחה

רעז לא יורה שלא יורה העבד כדון שהעיד בו כדיני כפשות
רעז ותמית שלא להרוג מזוייב הרעה קודם שימוד כדון
רעז לרורך שלא לחום על הרורך אלף להרנו קודם שיביש לכדוף זיהרנו או יגל' ערוננו
רעז ותניש שלא לענוש הארסם
רעז וכופר שלא ליקח כופר מן הרונח
רעז ולנות שלא ליקח כופר בגלוי רונח כשננת
רעז על דם שלא לעמוד על הדם
רעז לא תשים שלא להניח תפסול
רעז ומכשול שלא להכשיל תם כדון

רעז לא תתעמר שלא לכנוש אשת יפת תאר להיות טפחה
רעז ותחמוד שלא לחמוד אשת אדם
רעז לא תתאוה שלא להתאוה
רעז ותניף שלא יאכל השכיר שלא בשעת גמר מלאכתו מן המוכר שהוא עוש' בו
רעז אל כליך שלא ייקח השכיר יתר' על אכילתו
רעז בהתעלים שלא יתעלם מן האכרה
רעז רובצת שלא להניח בהמה חוננת תחת משאם
רעז לא תעורר שלא לעשות עול כחש' כמד'

דרכנו וסימן אשר לרעד

ה יצא כעלמדיס	ארר
ערובין עמוסין	שבת
כברכותך כנון כרכת הסודלס ונכח	רנה
המוון	לקריאה קיימת הסמנלס כמוריס

קח נא את ברכתי אשר הובאת לך: קודם געים כי אשר חנכי אלקים ראה למדתו אותך למען תוכל להצליח בתור אלהיך ובמצותיו אשר לעבודתו ית' ראוי להדין כל תהבולות חכמותנו בעבודת ברכני נפשך. ותשא אליו בעדי ככה ותפלה יסכים על ידי ואיר עיני להאיר עיני כל ישראל במאור תורתו ובכל דבר העוזר אליה כאשר עם לבבי כל הימים אכ"ר :

תושל בע

C O P I A

Gli Eccellentifs. Signori Capi dell' Eccelso Conf. di X. infra scritti hauuta fede dalli Signori Riformatori del Studio di Padoa per relatione à loro fatta dalli due à questo deputati, cioè dal Reu. padre Inquisitor et dal Circ. Secretario del Senato Gio. Maraueglia con giuramento che nel Libro intitolato Leù, cioè cor del Leon, non si troua cosa contra le leggi, et è degno di Stampa, concedono licentia, che possi esser Stampato in questa Città.

Datum die 5. Maij. 1612.

D. Zuane Dandolo.
 D. And. Contarini.
 D. Giuss' Anto. Belegno. } Capi dell' Eccelso Consiglio di X.

Illustrifs. Concilij X. Secr. Barth. Cominus.

1612. à 9. Maggio. Regist. in libro à cart. 104. terg.

Ant. Laured. Officij Cont. Blasph. Not.

LIBRARY